ஒ

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

சிதம்பரம்

ஸ்ரீ சபாநாதர் பேரில்

முத்துசாண்டவர்பாடியருளிய

கீர்த்தனம் - பஸ்மட.

—(*)*(*)—

இஃது,

திருவாலங்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாய்க்கன் பேட்டை

திருப்பளிவீதி (21)ஆவது நெம்பர் வீட்டில்

ஸ்தாபித்திருக்கும்

அமரம்பேடு

இரங்கசாமி முதலியார்

அவர்களது,

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிபபிக்கப்பட்டது.

1899

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூத்தநாயனார்புராணம்.

சீர்கருதாவினிற்பே றேகொழுகாட்டில் வைப்பாக் கருள்செய்யும்பொரு
நிப்பரமதெவை திருத்தேவில்வெனை டேழும்பதுனியிரானின்ற ஸ்த
ருள் ஒ ற்றுடிய திரு சமடம்தவ ன ருலவதாசஞ்செய்
நனைப்ப ழுணடகை பாடமெஞ்சாமரை சீர்காழியில்விற்றிரு
மு தொண்பபரு கருவ ச்சிய த்வ காலை ரடையும்பேறுபெற்ற கு
நிறை யும் சுவாமி வ ணாண்டுபோற்ற யுத சிலநேசத்துடன
த்துவரு ரகரிப் ரனை னி ருயா கர்மேடிய நாபுள்ற சம்பவிக்க
ருக் யாக கவிருலவதுகரு கா காழில ா றகொள்வதற்கில்
லை காலை தொ ப ழிவாதருவது போய ா டாடபுரீசனையும திருநி
யயினையு ந் தி ரா டனரம் ா யபதற்றி ா ா ன ருசனஞ்செய்து
ற்றக் கா ங்களி ா அந்த சிவாலய ா கொண்ம செய்கின்றவர்களாய்ச்
நசத்து ா ல சிவகாயசீர் கருவாட்பாடிக்கொண்டிருக்கும் ஒருதாசிவீ
குமீட ய அந்தோதருவதனைக்கேட்டுச்சொண்டிருப்பார் அவள்
க்தாரு ரூய இவரு தாருக்கும் அதிசயாந்தியமின்மையாலவ
ட்டிக்கு போறாது சந்தரியில்லாடல் அவரிடத்தில்வெறுபபுற்ற
ரணைசெயாமலிருக்காகள் அப்படியிருக்கைகளில் ஒருநாள் மிகவு
பருந்தடைத்து சிவாலயத்திற்போயச் சுவாமியின்னியும் அம்மையை
தரிசித்தற்கோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டிருந்து பினியால் சரீரத்
தினைப்புண்டாகச் சோகத்துடன் வாசலிடத்திற்போய்ப் படு
த்தொண்டு சிவத்தியானத்துடனே நித்திரைசெய்துவிட்டார், அதி
ல் ஸ்தானிகருந்தருக்கெரியமையால் அர்த்தரா ப ட
நிருக்காப்பிட்டுகொண்டுபோய்விட ா ாகள்
அவர்களுடோய்விட்டபின்பு சற்றுகேரத்தில் மல்லாப் பி ஸ்வாமி
பழுதறு வெய்பபினியினாலாப பட்டபினைச்சிறுவரா ாந்தி ம் ம
பபனை சேரத்திரந்துசெய்தாக உயிருக்குரிசாபயாக ஈமத் மாக்கிருக
ாமசிவம் அ ாபனதுவருத்தத்தைக்கேட்டு திருவுடம்பி ாளாள ப ட
த்த துலையயை ப்பொருளை அருகருக்குடவா யுலா ம்துங்கா

டசலையுயிர்தனையும் பெற்றவளாகிய உமையம்மையல்லாதிருப்பதைக்கூடாது அந்தக் கோயில் பெரியகுருக்களுடைய பத்தியமதள்ள குமாரத்தியைப்போல் வந்து விசனப்படுகிறவரையும்பார்த்து நீயேன் இப்படிவிசனப்படுகிறா யென்ன.

தாயே நான் பூர்வம் என்னபாவஞ்செய்தேனோ தொலையாத கர்மவியாதிசம்பவிக்க இதனால் வருத்தப்படுகிறதுமன்றி வறுமையுமோவென் பதென்றுநோரிட்டதனால் வருந்துகிறதேனென்றுசொன்னர். அதைக் கேட்டு நீயசனப்படவேண்டாம் உனக்குச்சம்பவித்திருக்கிற வியாதியும் வறுமையும்நீங்கி நீசவுக்கியமடைவதற்கு நான் ஒரு உபாயஞ்சொல்லுகிறேன் அதைநீப்போதனைக்கு மிருந்தபடியுண்டாயிருப்பதுபோலும் காணுகின்றது அதைப்பிரசித்தமாயன்னங்கொடுகிறேன் சாபவிடனாகிய கோயில் அந்தம் வட்டகையுடன்கொடுக்க வாங்கிபுசித்துப் பசிதீர்ந்த வுடன் எனதாயே இந்தவியாதிநீங்கத்தகுமவுகையதுவோ அதனைசொல்லவேண்டுமெனக் கோயில் குருக்கள்குமாரத்திபோல்வந்திருக்கும் பார்வதியார் நீசிதம்பாதத்திற்குப்போய்ச் சபாநாதரைப்பாடுனல் இந்தவியாதிநீங்கி சௌக்கியமடையுமென்றும் இதுதான் உபாயமென்றுசொல்லல்.

ஏனைக்குப்பாடந்தெரியாதே என்னென்றுபாடுவெனென்றுசொன்னர் நியதைகருதித்துயோசித்தவேண்டுவதில்லை நிற்சபைகெதிரில்நின்றுதரிசிக்கும்போதே அங்குசாரிசனத்திற்குவந்திருக்குந்திருக்கூட்டத்தாரிலே என்னசொல்உண்டாகின்றமேதா அந்தச்சொல்லை முதலாகவைத்துக்கொண்டு பாடந்தொடங்கினால் சபாநாதர்கிருபையினாலே பாடவாகுமுண்டாமென்றுசொல்லி உமையவள் தருசீஜாதியாகமறைந்துவிட்டாள் அட்புழிமறைந்துவிடதேவ அச்சமுமிதங்கதயசமுங்கொண்டுஎன்னாபகத்திலே குருந்தகுல குமாரத்தியுருவந்தரித்திருந்தேனே லோகமாதாவுமிய பார்வதியாரென்றுதெரிந்துகொள்ளாதபாவியானேனே இவ்வுலகெல்லாஞ்சுட்டெரித்தருளிய எனதாயுந் தன்னுடைய உண்மையுந்தெரிவித்து எனக்குநேரிடையுருகிற வியாதியையும் இப்போதேதீர்த்துவிடலாகாசிதம்பரதலத்துப்போயருந்தியபோதுமென்னவிதமோ அதுவும் அறியுந்தகுதியில்லாதஎன்னைவிசாரித்தல்லாமல் அதைத்தள்ளி நீயிங்குவந்தபயனாதென்னதீபத்திலிருந்துதீபமேற்றுவதுபோல்

உன்னை உன்வீட்டார்நேகின்றார்கள்என்று வினைத் தான்வந்ததுந் தனக்குக்கிடைத்தகன்மையையுந்சொல்ல அவர்கள் கேள்விப்பட்டுகரு ருக்கள்வீட்டிலிருந்தவட்டனை யுவரிடத்திலிருப்பதைக்கண்டதுமன்றி அவர்முகத்தில் ஒருதேஜசுவிளங்கியிருப்பதையும்பாத்து ஆச்சரியம டைந்து அனறுமுதல்முனபோல் தாண்டவனென்றணைகக மனம்ஒவ் வாமல் முத்துத்தாண்டவனென்று உபசாரமாக அழைக்கத்தொடங்கி னர்கள்.

அபடால் திருநிலகாய்கிஉத்தாரப்படி பொழுதுவிடிந்தவுடனே புறப்பட்டுச்சிதமபரத்திற்குப்போனர் அப்படிபோனவர் நிற்லையெல் லையக்கணடமாத்திரத்தில் சாஷ்டாங்கமாகபணிந்தெழுந்து தோத் திரஞ்செய்துள்ளேபோய் விதிபபிரகட்சணஞ்செய்து திலேலமூலாயிர வர்வசனஞ்செயயும்வீதிலாயையும் வலம்வந்து ஆலயத்திற்குட்சென்றுசிவகங் கையில்ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியாநிஷ்டானவிதிகளைமுடித்துகொண்ட பினரவுகடையுடனசென்று சுத்தநாளத்தில்அவ்விடத்திலுங்கபற்சாக்கத்துடன பணிந்துவழுந்துதும்செய்து அன சின்மிகுதியால் மனமுருகிப் புளகம டைந்து ஆனந்தக்கணணீர்பெருகும்படி பரவசப்பட்டுநிற்கையில்சுடே சமூகத்தியினறிருவருளாள் தனசனத்திற்குவந்திருட்பவர்களில் ஒருவர் குண்டாக அதர்ணபபல்லவியாகனவுத்துக்கொண்டு ஒருகீர்த்தனம்பாடி த்தோத்திரஞ்செய்தார்.

அதாவது பூலோகனகலாயசிரிசிதம்பரம் என்றுதோத்திரஞ்செய் வதைக்கேட்டருளிச் சபாநாதர்திருவுளத்திற் கனிகூர்ந்து அவருக்கிருந் தவியாதியெல்லாம் நீங்கும்படிகடாட்சித்து ஐந்துபொன்பணம் பஞ்சா ட்சரப்படியின்மேல்வைதது எடுத்துக்கொளளும்படி கடடளையிட்டரு ளினர் அந்தக்கட்டளையைமறுகக அஞ்சுபணத்தை யெடுத்துக்கொண் டிதமகருகேநிட்டிருந்த நிராப்பிணிதிரும்படி ஆனந்தடசூழ்ந்திக டாட்சித்தருளிய திருவருள்பெருமையை ணணனியெணணிக் கலிப் படைந்தபினபும் பழயூறைஅஷ்டாங்கடஞ்சாங்கதண்டனைபலயித்தோ த்திரஞ்செய்து நிரியவிடைபெற்றுக்கொணடுசிகாழிக்குப்போய் அன் றுமுதல் திருவாரூர்பஞ்சாக்கரம் சுடைக்குலம்பு அடிடலை யணைமூர்த்தியைதகளி சித்து அவ்விடத்திலெணணெய்மருந்துடையவிளக்குச்சிகவரியாகின றதோ அதைதியைபல்லவியாகவைதுக்கொணடு தீர்த்தனமாலதூபகமா வதுபாடி நிம்பரோசர் கட்டளையிட்டருளுகின்றபடியால் பெற்றுக கொள்ளுகிறவர் ஒருபான சிற்சலைபகளெதிரில்வைதது நிருபதோத்தரம் சபா

நாதர்கட்டளையினால் அவ்வூரரிசித்தின்ற தொண்டர்கள் யாதொன்றும் பேசாமலிருந்தார்கள். அப்போது பேசாதேயென்றே ஒருகீர்த்தனம்பாடி கட்டளைபிரகாரம் பஞ்சாட்சரப்படியிலவைத்த பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு சீர்காழிக்குச்சென்றார். இவ்வாறுநடந்துவருங்கையில் ஒருகால்புழையபகு சீர்காழியிலிருந்துபுறப்பட்டு சிதம்பரதரிசனத்து கருவருகையில் கொள்ளிடமென்னும் நதியில் அதிகப் பிரவாகம்வந்து ஒருவரும்போகக்கூடாமையாகயிருக்கவே சபாநாதரைத் தரிசிப்பதற்கில்லையேயென்னும் யேக்கங்கொண்டு கொள்ளிடக்கரைமேல்நின்று காணுமஸ்வ்வளவில் காலங்கழிந்தபின்னேயென்று ஒருகீர்த்தனம்பாடினார். அந்தகீர்த்தனத்தைக்கேட்டருளிச் சபாநாதர்திருவுளத்திற்கிருபைகூர்ந்து துபிரவாகம்விலகக்கட்டளையிட்டருள அந்நதியைக்கடந்துவருபவர் மனக்களிப்பினால் தரிசன்ந்தியவ்லலென்று ஒருகீர்த்தனமபாடினர்பின்புதித்தனடயில்வந்து சபேசனைக்கண்டவுடன் கணடபின்களிகூர்ந்தேனென்று ஒருகீர்த்தனம்பாடினார் அதனபினபு ஒருநாள்வரும்போதுமார்கமத்தில் நமமைமசகர்ப்பத்தினட அயற்கு அருமருந்தெனகிற ஒருகீர்த்தனம்பாடினார் பாடியவுடன விஷமிறங்கிற்று இவ்வாறுசபாநாதர்பேரில் அனேககீர்த்தனைகளும் பதங்களும்பாடித் தோத்திரஞ்செய்துக்கொண்டிருந்து சபாநாதரதுகிருபையினால் அனேகமகத்துவம் விளங்கப்பெற்று கடைசிகாளில் மாணிக்கவாசகர்போல் எனக்குத் தாவல்லாயோவல்லியேன் என்கிறகீர்த்தனம்பாடும்போது சிற்சபையில்ஒருஜோதியுண்டாகி அந்ஜோதியில விவேகததுடன்கலந்துவிட்டார்.

சபாநாதர்துணை.

முத்துத்தாண்டவர்சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

சிவமயம்

சபாநாதர்பேரில்

முத்துத்தாண்டவர்பாடியருளிய

கீர்த்தனம் - பதம்-இவைகளின் அகராதி.

(*)(*)(*)

கீர்த்தனம்.	பக்கம்.	கீர்த்தனம்.	பக்கம்.	கீர்த்தனம்.	பக்கம்.
ஹரஹரசிவசிவ	உஉ	கலந்துகொ	ஙஉ	தெருவில்	சய
அப்படி	ஙரி	கனிவுமற	ஙசு	தேடித்திரி	உசூ
அம்பர	ச	கனவுகண்	ஙஅ	தேனுர்மொ	ஙச
அம்பலவாணர்	யஙூ	காணமுத்தி	உஉ	தோபநாஞ்	உஎ
அருமருந்	உக	காணுமலிரு	எரி	நடலுல்கண	ச
அவனேதேவ	உரு	காணுமம்மை	யசூ	நந்திபல	யள
அழைத்துவா	ஙசூ	கெட்டிப்	ஙஅ	நாலிரு	யச
ஆசைதீரவே	ஙள	சந்தமுஞ்	எ	நாளைவஞ்	ஙஎ
ஆடிக்கொண	ய	சலபதிஸ்	யஎ	நீருக்குள்ளெய்	யஎ
ஆடியபாதா	யச	சம்போகஞ்	யஎ	நெற்கமிடுக்	உஎ
ஆடியவேடிக்	யரு	சரசமிப்படி	ஙஅ	நைவேத்துக்	சஙூ
ஆனைதெப்ப	கூ	சாமிகளிச	ய	பாலையாடெ	ரு
ஆட்டுக்காலே	யஉ	சிதம்பரமே	உள	நேசமேன்	ஙஎ
ஆராரானை	யஙூ	சித்தரின்	எ	பயாகதரி	கூ
ஆனந்தத்	யஎ	சிவசிதம்பர	ஙய	பிரிந்தாலும்	யஙூ
இனிச்சுமக்க	ஙஉ	சிவந்தபாத	உச	பூலோகமயி	க
இன்னமொரு	உ	சிவனேமற	உசூ	பேசவுமொ	சரு
இன்னம்பிற	ஙச	சிற்சபை	ஙூ	பேசாதே	உஞ
ஈசனே	சு	சுந்தரகுரு	உங	மறவாதிரு	உரு
உனைநம்பி	ரு	சேவிக்கவேண்	உ	மனமரியா	ஞரு
உன்பாத	சூ	சொல்லவாரா	சுக	மனதினி	சஉ
எத்தனைதத	சச	தனிதிருக	ஙக	மனமுறு	சரு
என்னையென	சூ	தீர்த்தமுதன்	ஙூ	மாணிக்கவா	ஙஉ
என்றுசென்	உஉ	தூக்கியபாத	உச	மாயவிதனை	யக
ஐயனைஙட	யச	தெண்டனிட்	சச	மையல்மிக	உச
கண்டபின	உய	தெரிசனஞ்	உய	யாக்குத்	உங
கண்டவர்வி	அ	தெரிசனமே	உஅ	வருவயர்வரு	ஙச
கண்டாயோ	உசூ	தெரிசித்தள	யக	வேண்டாமி	ஙசூ

முத்துத்தாண்டவர்பாடியருளிய கீர்த்தனம் பதம்

அகராதி - முற்றிற்று.

சிலமயம்

சுபாநாதர்பேரில்

மாரிமுத்தாப்பிள்ளை பாடியது

சிலவித்துவான்களையடியகீர்த்தனம்.

இவைகளின் அகராதி.

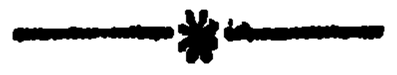

கீர்த்தனம்.	பகுதி.	கீர்த்தனம்	பக்கம்.
ஆம்பலத்தாடி	ரு அ	ஏனிந்தப்பாரா	ரூக
ஆடிவெற்றத	சூ உ	ஒருக்கால்நிவசுத	ரூ ஐ
இனதவிடக்கு	ரு அ	காலைதனூக்கிரி	ரூ உ
இன்னமுமெனூரு	உ	சிவசிதம்பர	ரூ க
இன்னம்வயிர	ரு சூ	திருக்கூடத்திற்கு	சூ ஊ
உம்மைப்போ	ரு சூ	நில்லைச்சிதம்	சூ சூ
உனமுகம்பா	ரு ஈ.	நில்லைத்தலம்	சூ க
எந்ததலத்தை	சு அ	நெய்வீகஸ்தல	சூ எ
எங்காளும்வாசமா	சு சூ	தெரிசிக்கவேண்டு	சூ ஊ
எங்கோமுமொ	ரு எ	தெரிசித்தபேரைப்	சூ எ
எனைகாரிய	சூ ஐ	பாற்கடலையடை	ரூ ஐ
என்னதுணி	ரு உ	பலமந்திரத்திற்	சூ சூ
என்னபிழை	ரு ரு	பாருருகள்	ரூ கூ
எதுக்கித்தனை	ரு சூ	வீம்மம்பலமாகி	ரூ சு
எதுக்குதவி	ரு ஊ		

சீர்த்தனைகளின் அகராதி முற்றிற்று.

சிதம்பரம்

சபாநாதர்பேரில்

முத்துத்தாண்டவர் பாடியருளிய

கீர்த்தனம்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

பூலோககயிலாசகிரிசிதம்பரமல்லாற் புவனதிலுவேறுமுண்டோ.

அநுபல்லவி.

சாலோகசாமீபசாரூபசாயுச்சிய சபைவாணராகந்தத்
தாண்டவம்புரிவதாற் (பூலோககயி)

சரணங்கள்.

க. நாலுமறைமேருவென்னும் நாலுகோபுரநிலையும் - நவரத்தினமணிக
ளாலொளிர்பிரமதில்களும்-மேலுலகையளவிடுதற்போலுயர்ந்தே கொ
யில்-விரிந்தகம்பத்திரள்களும்

காலுலவுமாயிரக்-கான்மணிமண்டபமும்-நவ-கங்கையுநிறைந்தசிற்சப
கையின்விசாலமும-ஆலிலையின்மாலு-மயனுலு மறியாத-பேரா
லமேவுவோர்க் கற்புதமபுரிதலாற் (பூலோகக)

உ. வேதமுதலெனுமூல நாதர்தாபியுமேரு-வில்லியார்சிவகாமவ
யார்கோயிலும் - மாதவாவிணைவவா-முனிவர்தபோதனா-வ
தியாதரர்-மாளிகைகள் சூளிகைகளும்

ஏதமொருசற்றமணுகாத கட்டளைகளுமிறவிபோ லிலங்குகின
மாணவ்களுங் காதலுற்றேகண்ட பூதலத்தோரெலாங்
தூறுயிரங்-கண்வேண்டுமென்னகையாற் (பூலோ)

ஊ. மேவார்தொழுந்தில்லை மூவாயிரம்புனிதர்வீதியுஞ்சை
தியுமடங்களுந் தாவாதபசிகவிர வாவாவணஞ்சந்
பலசோலையும்

பூவாவிகளும்வயலு) மேவாமலேபெருகு - பொன்னிநதியுந் தெருவு
மணியவளங்கண்டு - தேவார மூவர்முதற் பாவனரனேவருந்-
சிவஸ்தலந்தனில்திலகந்தில்லை வனமெனனகையாந்(பூலோககயி)

கீர்த்தனம் இராகம்-கல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சேவிக்கவேண்டுமையா-சிதம்பரஞ்சேவிக்கவேண்டுமையா

அநுபல்லவி.

சேவிக்கவேண்டுந் சிதம்பரமூர்த்தியார்
தேவாதிதேவன் திருக்சந்நிதிகண்டு (ச்சவிக்)

சரணங்கள்.

க. காராணைமாமுகத்தைந்துகரத்தானை-கற்பகராயனை-முக்குறுணி
யானைச்சீரார்புலியூர்ப்பதிமேலிவாசல்வாழ்-தேவர்சிறைமீட்குந
சேவற்கொடியானை. (சேவிக்க)

உ. சிங்காரமான-சிவகங்கையின்மூழ்கிச்சிவகாமசந்நிதிமுன்பாகவே
வந்து-பாங்காகவேயிர-தட்சணைமுந்செய்து-பத்தர்கள் சித்தர்க
ள் பணிவிடையோர்தொழச் (சேவிக்க)

ங. சிட்டர்பரவுந்-திருமூலந்தானைச் - சிற்றம்பலமென்னும் பொதுப
லத்தானை-அடடதிக்கும்புகழும்பலவாணனை வணங்குவேலந்த்திலலி
த்தாணடவராயனைச் (சேவிக்க)

ச. நல்லதிருவிழா-வானித்திருத்தேருர்-காடெங்குமேபுகழ் நற்கோ
புரநான்குந்-தில்லைமூவாயிரவர்-வள்ளிநியுந்-திருமஞ்சனமுமா
கழிதரிசனமுந் (சேவிக்க)

கீர்த்தனம்-இராகம்-சோழி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

இன்னமொருஸ்தல மின்னமொருகோயி
லின்னமொருதெய்வ மிப்படியுனடோ

அநுபல்லவி.

பொன்னம்பலத்தினிற் பூபராயன்
போற்றுஞ்சிதம்பரர் பொற்பதமேயல்லால் (இன்னமொ)

சரணங்கள்.

க. காசிகழுக்குன்றம்-காளஸ்திரிகச்சி-கமலாலயந்திருவண்ணுமலை
றை-ரசியுமான-தெய்வங்கட்டொடுக்கமு நடனமுமிங்கேகளினை
மிங்கே (இன்னமொ

உ. பாலானசந்திர-சூரியர்மண்டலம்-பாரிந்திரன்பதி - பற்றியமண்ட
லம-பூலோகத்திற்குக்-கைலாசம னைகுந்தம் பிரம்மாமண்டலத்துப்
களையுமிங்கே (இன்னமொ

கூ. கரிசற்பிணிகள்-பறந்துபோற்சிவ கங்ஙகையின்மூழ்கிக் கரம்மலர்
வத்து-தெரிசித்தளவினிற்-றேவனுமாவன்-தெரிசித்தாலுமதே கண்
டாற்றேவனுமாவன் (இனையமொழி) (கூ)

கீர்த்தம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

தீதத்தமுகன்மூர்த்தியுந்-தலவிசேஷமெங்கள் சிவசிதம்பாத்திற்றானே

அநுபல்லவி.

கீர்த்தனஞ்செய்யுமெய்ப் பொருண்மூன்றுமொன்றிரண்டாறு
கேண்மையோடுவேதாகமமபரமாகையால (தீதத்)

சரணங்கள்.

க. தெரிசித்தபோதந்த பிரமனென்னைநோந்-செலுத்தும்பாக்கியங்க
ளுண்டாம்-பரிந்தபோதுலகுபதினெண்ணாயிரப்-பிரப்பாபதியிலி
யோளுகலாம்-உருசிக்குமபானீயுபானமாகவுஞ்சொன்னவுருத்தி
ரன்பதவிபெறலாம்-வருகிறபரானந்தத்தீர்த்தமதிலாடமேமலே
சாரூபமேயாகலாம் (தீதத)

உ. கல்லுமுதன்மணல்களுந்-தூளகளுமெனிற்கமெனக்-கருதுப்மேதெ
ங்கமெல்லாம்-தில்லைவனிலுணடான - புளப்பாடியினிலிரண்டா
சிவகங்கையென்று-சொல்லலாம்-குல்லைமாற்பகழியகப்பாளா
னந்தக்கூபமனோற்பகரலாம்-வல்லகடாரஞ்சுதங்-காரோமிலுதல
த்தில் வசிந்தவருமுத்தியிபெறலாம் (தீதத்)

ங. சிற்சபைநமதுசம்பந்தர்-தரிசிக்கயாவருந்சிவசொரூபமான நிரமு
மகநிருநலிந்நரா-மூவாயிரம்புனிதருந் நாரதருஞ்சொழுதேந்தத்
துதேவஞ்துதெரிசித்தவர்க்கு மாராதபோரின்பமொழுவு தருஞ்ணமப
தருமமகந்தருருகேதனைசிவ-காமிபங்கிலநடனமிடுகடவுளாரூர்வா
வடிவுவாகையால (தீதத்) (ச)

கீர்த்தனம-இ-ம்-நீலாம்புரி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

சிற்சபைதனிலேகண்டு கொண்டேனென்றும்

அநுபல்லவி.

அற்புதக்கூத்தனேநாடி-அவனையெங்கும்தேடி

சரணங்கள்.

க. வையத்தருசிவ காமிமாலேகான்றை-மாலையெனவணிந்தானை
சத்தர்க்குமுன்னுலே-செயுமதாளவாசியின்மேலே கடஞ்நிரை
யெனவேவரும்பிறவிநிருமலனையாலே (சிற்ச)

உ. அடியவருக்கருள்புரிகுவானைப்-பண்டு அரிபூசைக்கு வந்துடன் சக்கரமளித்தோனைத்-துடியிடையாண்மலி மகள் பங்கோனை-அன்பாய்த்தொழுதவர்க்குக்திகொடுக்கும் தூபவெளிபானை(சிற்ச)

கூ. தேவர்வானகோன்யன்மாலாதி-மெய்மைநிகற்முமாயிர வினை னெருவனென்றநீதி மூவர்பாடற்கருளுநாதிவரதூமூலலகுடனொ முத்தில்லைதனினடமுஞ்செய்ஜோதி (சிற்ச)

சு. முனிவர்புரிகவமகிற்ந்தேகயன்று-யின்பறுடனிலா-வருளளித்தமு தலேநானென்றுதனியே-நீயரிதியெனவினறு நின்ற-சாட்சியைக் கண்ணுற் கனகசபையருகேநின்று. (சிற்ச) (ரு)

நீ.த்தனம்-இ ம்-ஆதிதாளம்.

பலலவி.

நடனங்கண்டபோதேயென்றன சடலந்செய்த பாக்கியனையா

அநுபல்லவி.

விடமணிக்தகண்டாமனறுன் மேவுமம்பலவாணவு ர (டனைப்)

சரணங்கள்.

(க) அரியயனுந்தேடிக்காண வுருவாய்நின்றகாரண மருபலவாப்பஞ்சி லெகொண் டருநடமன்பர்சிந்தையொளறு (நடனைய)

(உ) அனனைதந்தை நீயேயென்றே யுன்னையேமிக நம்பினனன-என்னையே நீகாக்கவேணமென்றுசொர்ணசபைநடராஜா (ந டனை உ)

(கூ) பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதரிகயம் புகுந்தாண்டவனே-நிருபபிரியா ச்சிவகாமிசகிநன சிதம்பரேசனே (நடனைய) (சுர)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்காரபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஈசனே-கோடிசூரியப்பிரகாசனேகநகசபை

அநுபலலவி.

வாசனே யானந்தநடராஜனே (ஈசனே)

சரணங்கள்.

(க) அறிவேனெந்தினனசம்பிறிதியன்வருங்கருமங் குறியேனறிவில்லா தசிறியேனெனனேயாளாய் (ஈச)

(உ) நினையேயனனைவேடறும் புனையேன்சிவகங்கையி-னனையேயனகொ டுதிபினையேயணப்பவேயாளாய் (ஈச)

(கூ) தாயேபனவணக்காவஞ்சமதிபேயென்றலுஞ்-சபா-பதிபேரம்பி னேனஞ சிவகதிபேதகனனையாளாய் (ஈசனே) (எ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஜம்பை தாளம்.

பல்லவி.

அம்பரசிதம்பரபரமபரசதாநந்த வடிகண்மரவாதருளுமழகுதினமுமே

அநுபல்லவி.

செம்பொன்மலைச்சிலைவளைத்த திவ்யபரமாநந்தசம்போ
சிவசங்கர-ஸ்ரீகாண்டவரதேசா (அம்பர)

சரணங்கள்.

க. கங்கையதிரவசையக் காதிற்குழையசையச் செங்கைமழுத்துடி
யசையச் சுடைசடையசைய- பொங்குபுலியசைய பாம்பசைய
ம்சிலம்பசைய-மங்கைசிவகாமவல்லிமகிழ்கடம்புரியும (அம்பர)

உ. நின்மலநிராலம்ப நிர்க்குணநிரஞ்சன சின்மயானந்த பரிபூரணா
சொரூப-வன்மலக்கோணீக்கியருள்வாரியுறவேயென துடைமையும
யாயுமாகக்காணப்பொதுவிலாடம்புரியும (அம்பர)

கூ. துங்கமறையாகமங்கள் சொன்னவிதிவழுவாமற்-சிங்காரமேடை
கள்செய்தநிந்தனரு மங்காதநீறுபுனைவதிகழுவாயாரையும் மா
தேகானெனமேறபரவ நாளுமாநடமபுரியும (அம்பர(ஏ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூந்துவாளி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நீதயவாயென்னையாளா-யிரு-மாதவாபாடுங்காளா

அநுபல்லவி.

தாதகிசூடியதோளா உமை காதலாகுஞ்சிதத்தாளா (நீதயவா)

சரணங்கள்

க. ஒலிகடல்விடமுண்டனேய சிறுபுலியினதரைடையதாயா-மலியு
மடியவர்சகாயா பதஞ்சலிபுலிபணி நடராயா (நீதய).

உ. காலனைவதைசெய்தகாலா புலிப்பாலனையாண்ட கபாலா-லீலை
னைத்தருமதுகூ ந்தகாலனெவன்நிரிசூலா (நீதய)

கூ. மூவாபரஷிபனிமேரா தி திருநாவலூரன்விடுதூதா-யாவரும் நம்பி
னபாநா மகாமேதவைகுகசனைபாதா (நீதய) (கூ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-குறிஞ்சி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

உனைம்பினினையாசரணம்-நாகம்

அநுபல்லவி.

புனைசம்போநாட்டாசா புலியூர்வாழீசா (உனை)

சரணங்கள்

க. இருவர்தம்மிசைகொண்டகாதலித்திருவெனநின்றுநடஞ்செய்யுமி
ங்கிதமொற்பாதா - திருநாவலூரனவிருதாதா திருவலச் சிவகாமி
பொருபாகா சிதம்பரநாதா (உனை)

உ மழுமனைதனைக்கினறகைய கொன்றைமலர்மாலைபுனைகின் வடி
சுடர்மெய்யா-எழுபுவிதழிக்கின்றதுய்யா அனைபரிடமா யிருந்தின
பழுடனைனமையா (உனை)

கூ. மெடியாலயன்தேடிக்காணுதெங்குமிலைந்த வாலெலுமபெல்
லமெனிருதிம்பூண-அடியவர்தொழுந்தமிழ்வாண திருவலயம்ப
திடராஜவம்பலவாண (உனை) (ய)

கிர்த்தனம-இ-ம-ஆனந்தபைரவி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

எனையெக்குந்தெரியச் சொல்வாய் திருவலபொன்னம்பலத்தாசே

அநுபல்லவி.

தன்னைபறியுமறியதுநீ சற்றுந்தப்பவொண்ணுதிப்போர்
சாமிசமையம (எனசை)

சரணங்கள்.

க. பூகமுனானல்ல-பொறிபுலனானவ்வ ஏதுனானநியொருநான்கும்ம
னலல்போதக்கருவி புறம பல்லவுள்ளல்ல வாகமுனல்ல வெ
ன்றுமயங்கும (என்)

உ. ஓளியல்லயிருளல்லஉடலினிறவதல்ல வெளிறுகறுப்பல்லவிள
கெகாந்தலல்ல அளியுமவல்லதுயல்ல வவல்னதப்பிரிவதல்லதெ
ளிவுறிவுமலெ நினயாததல்ல (என்)

கூ. பாதமுனானல்ல பதிபசுனானல்ல பேசிலுறவுமல்ல பெரியவுருவு
மல்ல ஈசரிலங்கயினங்குமபொருளல்ல கோசரமேயெக தேசமு
நானல்ல (என்)

ச. பேர்ந்துவருவதல்ல சேராதிருப்பதல்லஓர்ந்துகளிப்பதல்லவோ
ராதிருப்பதல்ல போந்துவருவதல்ல போத்தனியுமல்ல தீர்த்த
வுயிரேது திருவலபேசா (என்-

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பாஸ் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உன்பாதமேதுணைகிருனை செய்யாயஞ்ச
லென்பாரெனக்கு வேறில்லைமெய்யா

அநுபல்லவி

அன்பாகியம்பலத்தாடுமையா அனல்வடிவெனவொளிர்
பனகசயனன்முதலினரநுதினஞின்ற கனகசபேசா (உன்)

சரணங்கள்.

க. பலதெய்வமுந்தெய்வமுனக்குறியேன்-நின்னை-யலதென் மனத்தி
லொன்மையுமறியேன வலதென்னளவுமில்லாச்சிறியேன்-மருவிய
விருவினை யிருளாவருளம-ருமுமலகருமகின திருநடாராஜா
(உன்பாதமே)

உ. என்னவிற்சித்த மிரங்காதோ-வந்து-சொன்ன தெண்ணுக பரா
முகமேதோ-உனதுதலுதவுவதெப்போதோ-விடல்வினைபட வ
ரடல்வினைகெடவொரு-மடவரலொடுமிடும் நடனவிநோத
(உன்பாதமே)

ங. இனியவரெவனைக் கெண்ணுறைதீரா-யோகமுனிவோரைவாழ்வி
த்தவுகாரா-தனியாம் பெரும்பற்றப்புலியூரா-சய்மிகுபுயதலமுய
லக-னெளியமனியபதமருள்தம-நயசபைநாதா (உன)

பல்லவி.

சந்ததமுன்பாதசேவை தந்தென்மேற்கிருபைபாராய்

அநுபல்லவி.

செந்திருமேவும்புலியூர்வாழ் சிற்சபைநடேசசுவாமி (தந்த)

சரணங்கள்.

க. டண்சிலம்போசையளிக்க பாவியோன்வினையொளிக்கக்
கண்களானந்தந்துழிக்க கன்டென்மனதுகளிக்கச் (சந்த)

உ. சுந்தரப்போர்வையுமாடத் தேவர்கள்நான்பறைபாட
ஐந்தெழுத்துருவம்நாட அணிமலர்தூவிக்கொண்டாடச்

ங. ங்கயற்கன்மால்காணுப் பாதனேபொற்பணிபூண
தங்குஷில்வாசுகிநாண சம்புவேயம்பலவாண(சந்த) (ஙங)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்-

பல்லவி.

சித்தரின்னமுண்டோ-பூலோகத்திற்-சித்தரின்னமுண்டோ.

அநுபல்லவி.

அத்தர்நில்லைவாழு மம்பலவாண
ராயரலலாமல் (சித்தரின்)

சரணங்கள்.

க. ஓப்பிடுவித்தைக ளெப்படியுலகத்திலுடலே செப்பாகயுயிசேமந்
தாகச்செப்பிடுவித்தைகள் வினாக்காடனபின்பு செப்புமில்லைபந்து
மில்லையெனவுரைகருந் (சித்தரின்ன)

உ. இதஞ்சொல்லிக்கின்னரர்கிம்புருடர்பாடவினந்தன்னிலம்பிகை
ணைகளிகூடப் பாதஞ்சலிவெம்புலி யஞ்சலின்னைப்பாதஞ்சலிசா
மற்பணவுந் (சித்தரின்)

உ. மாலொடுபிரமனுங்தேடரிதான-மலர்ப்பாதங்கண்டுவணங்கித்தெ
ரிசிக்கச்-சாலோகசாமீப சாரூபசாயுச்யம்-தந்தருள்தாண்டவராய
ரல்லாமற் (சித்தரினை) (கச)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

காணுமவிருந்தாமலென் கலக்கந்தெளியாதே.

அநுபல்லவி.

பூணாரமாவணிந்த பொன்னம்பலத்தானைக் (காணுமு)

சரணங்கள்.

க. திரிபுரத்தைதெரித்தானைச்செங்கையின்மான்தரித்தானைக்
கரியுரித்துப்போர்த்தானைக் கங்கைமுடித்தான
அரியயன்நித்தானை யஞ்செழுத்துமாதியுத்தான
உருவிலினையெரிந்தானை யொளிவெண்ணீற்றுனைக்(காணு)

உ. தலைமாலைதரித்தானை தககன்சிரந்துணித்தானை
உலகெலாமுணைந்தானை யுவமையில்லானை
மலைதனுவாய்க்கொண்டான் மறலிவிழுவுதைத்தானை
கலைமதினையப்புனைந்தானை கண்மூனுடையானை (காணு)

கூ, காலுகோபுத்தழகும் கன்மதினமண்டபத்தழகும்
சீலமிகுந்தெருவழகும் சிவகங்கையழகும்
ஆலமிடத்தினிலழகும் ஆடிமம்பலத்தழகும
பாலின்மொழியுமையழகும் பரமானந்தத்தழகும்(காணு) (கரு)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ஏகாதாளம்.

பல்லவி.

கண்டவர்விண்டிலரே-யதுதினம்-விண்டவர்கண்டிலரே

அநுபல்லவி.

கண்டவர்விண்டிலர் விண்டவர்கண்டிலர்
அண்டாண்டங்கடந்த ஆதிசோதிபாதங் கண்டவர்)

சரணங்கள்.

க. முத்திபத்திசத்திமுப்பால்வினைவதல்ல நெற்றிசொற்றுமொருநில
மைதானுமல்ல கத்தெய்யென்றுதாளமத்தளமதிரவேதித்தி யெ
ன்றுமனறுளாடுந்திருகூத்தை (மண்டவ)

உ. அந்தக்காரணமொரு கான்குபத்தா யைந்துமடக்கியறிவுடன்கூ
ச்சந்தித்துநின்றருள் சற்குருவும்போற்றும் அந்தமதாகிய வான
ந்தநடத்தைதக் (கண்டவர்)

கூ. ஒவ்வுதானுமல்ல வெளவ்வுமிவ்வுமல்ல நவ்வுஞ்சிவ்வுமல்ல நாதந
டுவணையிற் சிவ்வுமவ்வுமல்ல சேர்ந்தவட்டமலல அவ்வுமவ்வுமா
வ்லவாதிருகூத்தாடுங்கண்ட (கண்டர்) (கசு)

கீர்த்தனம்-இம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாததரிசனஞ்செய்யும் போதுசெய்த
பாவமெலாமுணதி நிஜபலமானதே

அநுபல்லவி.

வேதம்பரவுந்நில்லை மன்றுள்மீதேமெத்தமிதிக்குஞ்சாளகாளிபுந் திருக்கி
டவுலகமும்-நடுகடத்திருந்தியென-நடிக்குடனெழுந்தநிம (பாதத)

சரணங்கள்

(க) பதஜியுடனே-பூசைபண்ணுமம்பாலன்-தன்கோப்-பற்றிப்பிடிக்கவந்
த புரசரபாலன்தந்தியிழ-வெயுனைத்தருங்காளனை-வென்றிக் கா
ணடவம் புரிந்ததனாலே யாண்டவனெனவரு - மாயவ ளிலிலும்
னையும் பூண்டவாசிவபாலனி (பாதத)

(உ) சுந்தரமூர்த்தியார்-தமிழுக்காகவும்பா-டெழுதிடத் தாமுமின
சுந்தன்பாக-அந்தமினபரனைகளு டூனை மாக-வந்த வரகுண சிவபி
திதிரிபுரமெரிபட-நகைபுரிவைதாள் பரபாகதியாளை (பாதத)

(கூ) ஆலவிடமருந்துண்ட சாலைசன்-தன்னைபணிம் காணமாகயிலே மா
மலைவாசன-மாலுகதியெனவும்பரி திற்பிசசன-சதுர் மறைவுரி முடி
மினிசையுறையுறை பலரோன்றிக பணிக யிலி யாரையும் பிண
யையுமணிபவரை. (பாதத) (கஎ)

கீர்த்தனம் ரூ-ம் கரியாலைரி ராகதாளம்

பல்லவி

ஆடினதெடபடியோ நடனமேடி-ராடினதெப்போ

அநுபல்லவி

தேடியமெய்ப்பொருளோ-வையமேமவும் சிதம்பரத்தேதையொரு
சேவடிதூக்கினை (ஆடின)

சரணங்கள்

(க) ஒன்றலலாண்டல்ல-ஒன்றிரண்டுமேமலல நூறல்லதீதல்லநாதவிந்து
மலல அன்றல்லவினறலல யாதியந்தமல்ல மன்றுளாடாகநவிடவ
லலிகொண்டாட (ஆடினநட)

(உ) ஆணல்ல பெணணுமல்ல வன்றியலியுமல்லகாணரூபமல்லகாண
தருபமல்ல சேலலல்லசேவியாரு சேவல்க்குள்ளேசிதவ வாதரூப
ற்பச்சை மடல்லதுகொணாடாட (ஆடினதெப்)

(கூ) பூதங்களல்ல புறம்பல்லவுள்ளல்லமெய்தங்களாலே விளங்குமும்பொ
ருளல்ல ஆகவுனைபோலே யணையுமவடிவல்ல மாதுமையாள் பச்
சை வல்லிகொண்டாட (ஆடினதெப்)

(சு) பஞ்சவர்ணமல்ல பஞ்சபூதமல்ல நெஞ்சினிலேவுமல்ல நிலைவிற்
களவுமல்ல அஞ்சுமுகருமல்ல நெஞ்சினிலேவுமல்லவெஞ்சிமரகத
வல்லிகொணாடாட (ஆடினநட) (கஅ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடிக்கொண்டானந்த-நடேயடிக்கைக்காணக்கண் ணாயிரம்வேண்டாமோ

அநுபல்லவி.

நாடித்துதிப்பவர்-டங்கிலுறைபவர்-நம்பர்திருச்சபம்
பொன்னம்பலவாணர் (ஆடிக்கொண்)

சரணங்கள்.

(க) பங்கயபாதச் சிலம்பனைசந்நாடப் பாதச்சதங்கைகள் கிண்கிணென்
னறுட-பொங்கு முடனேயுரித்தரித்த புலித்தோலனைசந்நாட்செ
ங்கையிலேந்திய மானம்மழுவாடச் செம்பொற்குழைகணாயல்க
ணாட-கங்கையிளம்பிறைச் செஞ்சடையாடக் கனகசபைநனிமேல

(உ) ஆநந்தமெனுமாலகவாட ஓமோரவம் படம்விரித்தாட-சோணி
கொன்னைமலர்ந்தி னிதாட-முடியாட சிதம்பரத்தேராடபோலவேலே
நியர் நிலலீலைபுகளாடிரம பேர்களுரம்பூசித்துக் கொண்டுநின்றாட-க
ானனிகாளியுமாடித்துநின்றாடகனகசபைதனிலே (ஆடிக்கொ)

(ங) கீர்த்தகனபதிவேலர்நின்றாடநின்மயன்மாலுடனிந்திரனாட முப்
பத்துமுக்கோடிதேவரநாடனே-முனிவரும்நின்றாட-மெய்ப்பாடுநி
மேஷமடகந்தசலியாட-வியாக்ரமபாதருமந்தியுமாடக் கொடாடுற்
றகாதகான் சிவகாமியும்மையும் கூடவேநின்றாட (ஆடிக்கொண்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செளராஷ்டிரகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சம்போசங்கரமஹாதேவா-சதாசிவ-சம்போசங்கரமஹாதேவா

அநுபல்லவி

செம்பொற்சபையினடநந்செய்யுஞ்சிதம்பரஹரகரசிவசம்போசங்கர

சரணங்கள்

(க) அரிமாஞ்பிரமற்கரியோனேசித்தங்கெளிந்த-வன்பர்தமக்குரியோ
னே-புவனங்களில-நிரியுமுப்புரமெரிசெய்தசச்சிதானந்த பரஹர
ஹரசிவ (சம்போசங்கர)

(உ) அனவரதந்தாண்டவராபா-கைலிகைவை-யனசத்தலீல ரட்சி
க்கோயா-மருவார்கொண்ணறபுனலொடுமதி-தும்பைபுனையுஞ் சி
ம்பரஹரஹரசிவ (சம்போசங்கர)

(ங) இருமுனிவர்க்கருளும் நாதா-மூவாயிரவரென்று மச்சனைசெய்
பொற்பாதா-வெனையாண்டருள் நிரிபுரைசிவகாமி-தினமும் மரு
வியஹரஹரசிவ (சம்போசங்கர) (உய)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்

பல்லவி.

ஆடியபாதா இருவர்-பாடியநாதா

அநுபல்லவி.

நீடியவேதா நில்லை நிர்த்தவிநோதா (ஆடியபாதா)

சரணங்கள்.

(க) இருழிஞிவருமொருதிருபணுமருளினில்-உருயியுருயிமனம்ஸ் ரயிரா
வெனமீவ (ஆடியபாதா)

(உ) அந்தாதுந்துமி யுந்துடியுந்தவில் திந்திமிதிமிதிமி திருதிமியென
லே (இடையபாதா)

(கூ) கும்பமுலையுணமையாள்-சமப்ரமந்தொடுகொண-உம்பாதாறை முசி
தம்பரந்தனில் (ஆடியபாதா) (உக)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கர்நாடசாரசங்கம்-ஏகதாளம்

பல்லவி.

தெரிசித்தளவின்முத்திபெறலாம் புலியூராணைத்
தெரிசித்தாலின முத்திபெறலாம

அநுபல்லவி.

தெரிசித்தளவின்முத்திபெறலாம் புலியூராணைத்
திகம்பாடமபுரிசிதமபாதேவனை (தெரிசித்)

சரணங்கள்.

(க) அரனைமன்மதனைச்சங் கரனைமான்மழுவேந்துக் கரசைச்சடை
ற்கங்காதரனைப்-பரனைச்சருவதயாபரனைப்பாதிகற்-பரசைத்தில்
லையில்யாற்ற திதம்பரனைச்சங்கரனைத் (தெரிசித்)

(உ) மாயனையாண்டவுபாயனைமலைமகள்-நேயனையறிவில்லாக் காயனை
தூயனையைபோகராயனைநால்வேதத-வாயனைநாண்டாராயனைச்
சிவாயனை (தெரிசித)

(கூ) ஈசனையம்பர கேசனையதிகபர-காசனைக்கங்கைசடாடவியப-பூசனை
செயுமன்பர் கேசனைத்திரிபுராசனைச்சிவகாமிநேசனை சம்பச
னைந் (தெரிசித்) (உஉ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம் ஏகதாளம்

பல்லவி.

மாயவித்தைசெய்கிறானே-அம்பலவாணன்-மாயவித்தை செய்கிறானே

அநுபல்லவி.

மாயவித்தைசெய்கிறான் காயமொன்றெடுத்துக்கொண்டு
நேயமானவெளிதன்னில் லுபாயமாய்க்கூடத்திரிந்து (மாய)

சரணங்கள்.

(க) உண்டுபண்ணிவைக்கிறான் கொண்டுகொண்டுபோகிறான்
நடுவுக்குந்தீதுக்கும் நடுவாயிருக்கிறான்
பண்டுநாலுவெளியெங்கும் பாரெங்குங்காணவொண்ணாதான்
அண்டஞ்சொழுவம்பலத்தி லெண்ணிடகட்டியாடிக்கொண்டு(மாய)

(உ) உண்டுறுணுறங்கிறான் உருவாய்த்தேரேறுட்டுறான்
சங்கற்பத்தைதவிட்டுறான் தானேதீபங்காட்டுறான்

மன்கையுடன்கூட்டிறுன் மலைக்கணங்கள்காட்டிறுன்
அங்கலிங்கபீடமாக விங்குமங்குமாயசைந்து (மன்ய)
(க) கூட்டிறுன்வெகுசணடை மூட்டிறுன்சுத்துவத்தின்
மாட்டிறுலுலகம்பா ராட்டிறுன்பின்னேயுமோர்
ஆட்டிடையனமபலத்தி லுஞ்சாடுமேய்க்கிறவன்
காட்டுமெய்யிலாறுகப்பல் வீட்டிலேகுடியிருந்து(மாய)

(ச) மண்ணேறுமல்லவின்னேறுமல்ல வாய்வுமல்லதேய்வுமல்ல
பெண்ணேறுமல்லவானேறுமல்ல தேசாமனிசறவிடம
ணனின்னிருந்தருகுலகையு முண்டுபெண்ணிகமெகொண்டவன
கண்மாயக்காரனென்றுங் கைக்குள்ளேயுஞ்சிக்காமல்(மாய) உங

—oo:o:oo—

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகடை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆட்டுக்காலெத்தாரும் எனசாமி வாதாட்டுக்காலெத்தாரும்

அநுபல்லவி.

ஆட்டுக்காலெத்தேடி அம்பலவாணரே
கூடடுப்புலியும்பாமடுங் காத்துக்கொண்டிருக்கு

சரணங்கள்.

(க) கின்னரர்கிம்புருடர்சாரணியர்யிகனயர் கருடகாந்தருவர்சித்தரிஞ்
சிபாகர்பனனிகளிலலாத தந்திரமந்திரர் சரணஞ்சரணமென்
றிருகைகூப்பிநிற்கப்-பொன்னின்னிமானத்தர் சிவிலோகவானத்தர்
பூமகனரிபர் போற்றியடிவிருப்பவண்ணவாகனத்தர் விண்ணோரி
லேமாயவாட்டுக்காலெத்தேடிக் காட்டுப்பன்றியாயினை (ஆட்டு)

(உ) முப்பத்துமுக்கோடிதேவர் குழாங்களுமுனிவரானவருங் ரிஷி
களுமேலாருஞ்-செப்பமானசந்நிராதித்தருங்கூடிச் செயசெயெ
ன்றுபாதங்தலமதேதுகிறுர்கள் ஒப்பில்லாதகாளியம்பலந்தே
டினாறு உனாதனருளோக்கணடு நொந்தோமென்றுகிறுள் பெய்
ப்பதாகுமந்தக கலிலையணகருந்தக்கால் வேணுமறு பத்தர்
சாமவிலோயாட்டாகுருந்சாமி (ஆட்டு)

(ங) ஆசியதினைசவளர்திங்குப்பாலகரு மாதினைவரவருங் நாதரினவ
ருக-தயக்கியதாயரசங்கமகோடியுருந் சந்நிதுப்பாதத்தைக் காத்
துகொணடிருக்கவே பாக்கியருசெய்பவன முயல்கலெருதாளை
ப் பற்றிமுதுகினையில்லவத்துச் சுமந்துக்கொணடான் தூக்கிய
பொற்றுளை யெனக்குத்தந்தாற்றலுசுமக குருசுமக்கும்போதும்
போதும போருஞ்சாமியிங்க

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமிதரிசனங்கணடு சபலமானேனனே

அநுபல்லவி

வாமியொருபாகர்சபைவா ணராதிசபையில் (சாமிதரிசனம்

சரணங்கள்

(க) அணுதினமுமடிபோற்று மடியர்தம்மை நினைதனையு நீ
டேற்றவராயருளலே-தனனெனவே பரதசாஸ்திரவிநோதமாய்
றினமுமுமைகானுடனருஞ்செய்தருள்சிற்சபையில் (சாமி)

(உ) சோமனுயர்ந்தியரவுதாயதாகியகொன்றைதத்-தாமமணியும் வெற்ற
சடாபரரூர் பூமன்முதன்முனிவோர்களேமமாதுவருடலைசாயுள
சொரூபம்மணியேமசபைதனிலே (சாமி)

(ங) தேவாதிதேவரும்நில்லேமுவாயிலருளும்- பாவாணர்மூவர்நாயிற்ப
காடியவருள-நாவாரவேபுகழ்ந்து பூவாலர்ச்சனைசெய்ற காலலை
ன்மேதுதிக்குங்கனகசபைதனிலே (சாமி) (௨௫)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

அம்பலவாணர்நீரே-தென்புலியூ-ரம்பலவாணர்நீரே

அநுபல்லவி.

அம்பலவாணர்நீரே யணைபர்க்கன்பானைசுவாரி
செம்பொற்சிவிமொழிபாள் சிவகாமிநாதர்நீரே (அம்பல)

சரணங்கள்.

(க) காலனையுதைத்தநீரே காமனையெரித்தநீரே
வேலனையீன்றநீரே வேதவஸ்துவும்நீரே (அம்பல)

(உ) நிரிபுரமெரித்தநீரே நிங்கணைத்தரித்தநீரே
காலகாலருநீரே (அம்பல)

(ங) இடைபிங்கலையுநீரே யேகாம்பரம்மருவுநீரே
விடையினமேல்வருவீரே வெட்டவெளிபுரிந்திட (அம்பல) (௨௬)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆராராணைப்படார்-தினபாதத்திற்காராராலைப்படார்

அநுபல்லவி

அருள்பாராய்பதந்தாராய்துயர்தீராய்புலியூராய்
நிள்பாதத்திற் (ஆரார)

சரணங்கள்

(க) கருகமேனியன்பங்கசயனைகருஞ் சுனுடனபதரு சனிமீபாம்புவுனை
வதருடுகநகசபையு - ளாடிச்சியாகமுஞ் சோமம்முடிய பாதநம்
(ஆரார)

(உ) பாவிதுவெங்கநம்போலு நலங்கருண-பாசந்தின்மேவியே நேசி
ப்பமேதருண்னைக் சேவிதநேளையிலேமுதநிபாலுக்கும்-தேவையெ
னனையாணடகோவேங்னபாதநிற் (ஆரார)

(ங) அருவனைதன்னேயொருபதுகையா லணசத்து-பலங்கொனடு
நதராவணன்-இருபதுசரமெரியவேமுன்னெரு-விரலான றமரு
மலம்பாதநிற். (ஆரார)

(ச) மூவாயிரவரும்பூவாரமனிதரும்- முப்பத்துமூக்கோடிதேவர் முனிவரும்-தேவாதிதேவனே வாவாவெனவேநாடிநிற்க சிவகாமிசானின்பாதத்தில் (காரார்) (உஎ)

சீர்த்தனம்-இ-ம்-பஞ்சுவர்ணஸ்ரீ-ஏகதாளம்

முல்லை.

நானேமுழுதும்நம்பினேன்-கனகசபை-யானேநின்பதந்தானே.

அநுபல்லவி.

ஆனவாகனமாகக்கொண்ட தேவதேவபுலியூரானே
அறியேனானசிறியேன் பிரியாதருள்செய்வாய்(நானே)

சரணங்கள்.

(க) விடியாநிடியார்கொடியார்பக்கலிற்றமிழ்ப்-படியாதருள்செய்யவு
க்முடியாயிருக்குமுன னடியாருடனே யென்னைக்கூட்டாய் நாட்
டாய்காட்டாய்திருநடனம் (நானே)

(உ) கனவிலுநனவிலுமனதிலுமுனைநாடிக் கவிபாடித்துதிசெயயவுந்
தினமுமவரந்தானேயருளுனபதியையெணணித் திருநாள்வரு
காலொருநாளுனைக்காண்பு (நானே)

(ங) அநாதிசிவகாம சுந்தரிமணவாளா வம்பரிதாழ்த்தாளா-திந்திரி
டிகுடிகுதிந்திமியெனவாடுநடசிவமேசிவசிவமீனசிவமேனதுணையென்று

காளகீர்த்தனம-இ-ம-கொள்ளிபாகு-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஐயனேநடனமாடியபொற்பாதா-னுனக்ககையிலாயனே

அநுபல்லவி.

தூய்யனேதிருச் சபைதனில்தாண்டவர்
நாகுஜம்தரி-தாதிந்திமி திகுர்தமென்றொரு-பாதந்தூக்கிய(ஐய)

(க) கங்கைசடைக்கணிந்த கருணைசாதவளங்கா
அங்கையின்மழுவேந்து மானேபரமலிங்கா
செங்கைபார்ப்பதிபங்கி ஞானமவளாபிரசக்கா
ஜேகுஜெம்தரிதாகுதிந்திமி திகுர்தமென்றொருபாதந்தூக்கி(ஐய)

(உ) வேழமுகனைப்பெற்ற விமலனமச்சிவாயா
ஆழிதரிகதனையா ஞானமுருந்தனையா
சோழனைகவெட்டிண்ட தூயாஅனபர்சகாயா
சேகுஜெமதரிதாகுதிந்திமிதிகுர்தமென்றொருபாதந்தூக்கிய(ஐய)

(ங) சிற்பஜனஅன்புட மெரிந்தபாபநாசா
உந்தண்டசர்வேசா உமைமகிழ்ந்துடனேசா
சந்திமாகாளிமுன் றலைகுனிந்திடவீசி
நாகுசெம்தரிதாகுதிந்திமிதிகுர்தமென்றொருபாதந்தூக்கிய (ஐய)

தாளக்கீர்த்தனம் ஐ-ம் சாபுதாளம்.

பல்லவி

ஆடியவேவ்டிக்கைபோரீ-ன்சய-ராஜயவேவடிக்கைபோரீர்

அநுபல்லவி.

நேடியமாலயன்காண முடியாத்-திவ்லிலுமையிரவர்கண்டவுதீதர்
தாடனமுபாக்கருணைல்கும்பிரக்கியாதத்தம்பரமானசித்தம்பரகாதர்

தாகுசேகிண சேடனங்கிட தகிங்கத்தோம்திரிகிட
தகிங்கத்தோம் திரிகிட தகிங்கத்தோம்
தாகுசேகிண சேகிணங்கிட தகிங்கத்தோம்
தகிங்கத்தோம் திரிகிட தகிங்கத்தோம்கிடத்
தகிங்கத்தோம்கிடத் தத்திரிகிட்டதிமிதெய்தெய்
தகிங்கத்தோமகிடத் தத்திரிகிட்டதிமிதெய்தெய்
தாமதகுந்தரி தரிகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தாமதகுந்தரி தரிகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தந்தந்தந்தம் தந்தணந்தணந்திமி
தந்தந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தகதிங்திமி தகதிக்கிடதக
தகதிங்திமி தகதிக்கிடதக
தந்தடிங்கு தடிங்குடிங்குகு
தனனதனஜுனுத தனனதனஜுனுத
தத்திங்கணதோம தத்திங்கணத்தோமென (ஆடியவே)

சரணங்கள்.

க) அதிருண்மாணன்குடமுழவோனைதினைமுட்டஅந்தாதுந்துமிதா
ரமதிமெல்லாமெட்டுசதுர்முகனிசைக்கொதந்தருகிற்றுளந்தட்ட அ
நதயறிந்தயன்றுதை தாக்கிமத்தளம்கொட்ட

தாகுசேகிண சேகிணங்கிட தகிங்கத்தோம்திரிகிட
தகிங்கத்தோம் திரிகிட தகிங்கத்தோம்
தாகுசேகிண சேகிணங்கிட தகிங்கத்தோம் திரிகிட
தகிங்கத்தோம் திரிகிடதகிங்கத்தோம் கிடத்
தகிங்கத்தோம்கிடத் தத்திரிகிட்டதிமி தெய்தெய்
தகிங்கத்தோம் கிடத்தத்திரிகிட்டதிமிதெய்தெய்
தாம்தகுந்தரி தரிகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தாம்தகுந்தரி தரிகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தந்தந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தந்தந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தகதிங்திமி தகதிக்கிடதக
தகதிங்திமி தகதிக்கிடதக
தந்தடிக்கு தடிங்குடிங்குகு
தனனதனஜுனுத

தந்தன தனதன
தானந்தன தானந்தன
தனதன தானந்தன தானந்தன தானமென (ஆடிய)

(உ) விரித்தசெஞ்சடையாடவிளங்குகுண்டலமாடகமன்கைமான்மழு
வாடமேனியிற்பொடியாடத்தரித்தவெண்புலியதன்மருங்கிலசைந்தாட
நடன்டைகின்றகிணி யிருந்தாளிலசைந்தாட

தாகுசேகிண்ண சேகிணங்கிட தந்தோம்திரிகிட
தந்தகதோமதிரிகிட தந்தந்தோம்
தாகுசேகிணிசேகிணங்கிட தந்தகத்தோம் திரிகிட
தந்தகத்தோம் திரிகிடதந்தகத்தோம் கிடத்
தந்தகந்தோம்கிடத் தத்திமிதித்திமி தெய்தெய்
தந்தகந்தோமகிட தத்திமிதித்திமி தெய்தெய்
தாம்தகுந்தரி தரிகுகு திரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தாம்தகுந்தரி தரிகு திரிகுகு தரிகுசெம்தரி
தந்தநிந்தந் தந்தணைந்தணைந்திமி
தந்தநிந்தந் தந்தணைந்தணைந்திமி
தந்தநிந்திமி தக்கிடதந்திக்கிடதக்க
தந்தநிந்திமி தக்கிடதந்திக்கிடதக்க
நந்தடிங்கு நடிங்குடிகுகு
தானன தனதன
தானன தனதன
தந்தன தனதன
தனிங்கணந்தோம் தனிங்கணததோமென (ஆடிய)

(க) நனமைசேர்தும்புருநாரதரிசைபாட நாரதப்பரமாகந்தத்தழுந்தி
யாபவரும்தேடத் தம்மெய்ம்மமறுநிருமரதர் கூத்தாடந்தையலுமைகிழ்
கொண்டிருவிழிநாட. (ஆடியவே)

தாகுஜெகிணசேகிணங்கிட தனிங்கத்தோம்திரிகிட
தனிங்கத்தோம் திரிகிடதனிங்கத்தோம்
தாகுசேகிணசேகிணங்கிட தனிங்கத்தோம்திரிகிட
தனிங்கத்தோமதிரிகிட தனிங்கந்தோமகிடத
தனிங்கத்தோமகிடத் தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
தனிங்கத்தோம்கிடத் தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
தாம்தகுந்தரிதரிகுகுதிரிகுகுதரிகுஜெம்தரி
தாம்தகுந்தரி தரிகுகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தந்தநிந்தந்தந் தனைந்திமி
தந்தநிந்தந் தனைந்தனைந்திது

தந்ததிந்திமி தகதிடததக
தந்ததிந்திமிதக்கிடத தக்கி ததக தத்தடிங்கு தகுங்குடிங்குகு த
தணதெஜணுத ததணதஜெணுதத்ததிங்கணத்தோம்
தத்திங்கணத்தோம் தத்திங்கணத்தோமென ஆடியவேடி

தாளக்கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

தடிப்பவனே-சிற்சபைநின்றுநடிப்பவனே,

அநுபலலவி.

நடிப்பவனேகங்கை முடிப்பவனேமறை
படிப்பவனேவிடங் குடிப்பவனே-நடிப்பவ

சரணங்கள்.

க. அரியுமயனும் விண்ணமரர்முனி வருமன்ன கந்தருகர் பனக சயன னும்உருகியுருகியுள்ளொளியும்வெளியே யொளியுமவெளிபெறவடியர் துதிசெய

தரிகுதரிகுகு தரிகுதரிகுகுதாம் தாம்தத்தாம்
திரிகுதிரிகுகுதிரிகுதிரிகுகுதீம் தீம்தித்தீம்
தரிகுதரிகுகுதாம் திரிகுதிரிகுகுதீம்
தரிகுதரிகுகு திரிகுதிரிகுகு
தத்தெய்யத்தெய்யத் திரிகுதிரிகுகு
தரிகிடதகதத்திங்கணத்தோமென்று நடிப்பவனே

உ. அண்டரண்டமுமண்டலங்களுமற்சலீசுரபந்தனத்தோடு-கண் டகண்டளம்நைந்துபொங்கக்கனல்கண்ணின்றுவணங்கியின்புற

தந்தந்தகந்ததந்தகதாம் தாம்தத்தாம
திந்ததிந்தகிதிந்ததிந்திகிதீம் தீம்தித்தீம்
தந்ததந்தகதாம
திந்ததிந்திகிதீம்
தந்ததந்தக தந்தித்தி
தந்தெய்யத்தெய்யத்
தரிகிடதகதத்திங்கணத்தோமென்று நடிப்பவனே

கூ. பட்டரானவர்சிட்டரானவர் பத்தரானவர் முத்தரானவர்
இட்டமாம்புலிநட்டபாத மினங்கின்றுவணங்கியின்புற

தகதகதகதகதகதகதகதாம் தாம்தத்தாம
திகிதிகிதிகிதிகிதிகிதிகிதீம் தாம்தத்தாம்
தகதகதகதாம்திகிதிகிதிகிதீம்
தகதகதகதிகிதிகிதிகி
தந்தெய்யத்தெய்யத்
திரிகிடதகதத்திங்கணத்தோமென்று நடிப்பவனே

மூவடிக்கொலிக்கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நிருத்தஞ்செய்தாரோஐயர்-சதாநந்தநிருத்தஞ்செய்தாரோஐயர்

அநுபல்லவி.

திருந்தமானமன்றுள் சிவசிதம்பரநாதர்
தித்திமிதிமிதிமிதிக்கிடத்திகு
தத்திமிதிமிதக ததிங்கணத்தோமென நிருத்தஞ்

சரணங்கள்.

க. அருமறையொலிகதிக்க ஹர ஹர ஹர ஹர ஹர ஹர வென
வே அடியவர்குழாந்துதிக்கத் திருநடனமமதிக்கச் சிவசிவசிவ
சிவசிவசிவவெனவே சேர்ந்திருமுநிகுதிக்க தரிக்கதோத்தத்திமி
தரிகிடதத்திந்தாந்தாந்தாம்
தகண தகணஜணுதகஜதகஜணுத
தகண தகண தகததிங்கணத்தோமென நிருத்தம்

உ. தித்திமந்தளநாதந்திந்தோந்திந்தோந்திந்தோமெனவேஜகமெ
ங்கணுமோதப் பதஞ்சருந் செழுத்தோதப் பம்பம்பம்பம்பம்பம்ப
மெனவேபகாதிருச்சங்கழுத்
தித்திந்தோந் தித்திமிதரிகிடதித்தித்தீந்தீம்
திரிகுகுதிரிகுகுஜம்ஜஜம்தரி
தரிகுதரிதகததிங்கணத்தோமென நிருத்தம்

கூ. தரிணிபவுத்தைச்செலிக்கத்தகதகதகதகவெனவேதரித்தனை
மழுச்சொலிக்க கருதினசெண்ணம் பலிக்ககலகலகலகலகல
வெனவே காலிற்சதங்கையொலிக்க
தரிகுகுந் தரிதிந்தி தரிகிட திந்திந்தோந்தோந்தோந்
தகணகடிங்குகு தடிங்குடிங்குகு
தகணகணதகததிங்கணத்தோமென நிருத்தம் கூஉ

மூவடிக்கொலிக்கீர்த்தனம்-இ-ம்-கௌளிபந்து-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

ஆநந்தத்தாண்டவமாடினார்-தில்லை-யம்பலவாணனார்

அநுபல்லவி.

ஆநந்தத்தாண்டவமாடுகின்றாரி யருள்சித்தம் பெறச்சக்கொன்
றருச்சிக்குந் தனிப்புஷ்பந்தரிசுத்தம்பதத்திற்பொற்றறிச்சிற்றம்பலத்
தினின் றானந்தத்தாண்டவன்

சரணங்கள்.

க. பாதச்சிலம்பு கலீர்கலீரகலீ ரென்னப்பைம்பொற்குழைகள்பளீர்
பளீர்பளீரெனவேயெதபுராணந்தகதெய்தத்தெய்தத்தெய்யெனன விரி

த்துசெஞ்சடைக்குப்பெண்தரித்துக்குஞ்சரத்தைக்கொன் றுரித்தின்
புரத்தைப்புண்சிரிப்பிற்சங்கரித்துநின ருணந்தத்தாண்ணவம்

உ. மால்னகமத்தளந் தணதணதணவென்ன மலரவன்தாளங் கணீ
ர் கணீர் கணீரென்னச் சேல்விழிமாது சபாசபாசபா சென்னசி
றக்கக்கிண்கிணிச்சதந் தகைக்குட்கிங் கிணுக்கென்று பிறக்கச்
சொர்க்க மட்டுகருந்திறக்கச்சபைபிற்க ருணந்தத்தாண்டவம்

கூ. பத்தர்கள்தேகம் விரீர் விரீர் விரீரென்னப் பதஞ்சலிவியாகிரமர்
ஜெயாஜெயாஜெயாவென்னசித்தகணங்கள் சிவாசிவாசிவா வென்
னதிடுக்குச்சென்தனாக்குத்திந் திடுக்குச்சென்தனாக்கொன்றங்குடுக்
கைக்கைப்புயச்செங்கையடுக்கத்தொனியெடுக்க ருணந்தத்

இதுகொள்ளடக்கரைமேல் நின்றுபாடியது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி ஜம்பைதாளம்

பல்லவி.

காணுமல்வீணிலே-காலங்கழித்தோமே

அநுபல்லவி.

சேணுடர்போற்றுந்தில்லைச் சிதம்பரஸ்தலத்தை காணுமல்

சரணங்கள்,

க. சேரன்சோழன்பாண்டியனிரண்ணியவன்மன் - கோபுரமுச்சூர
வீரப்பபூபன்-செய்ததிருமதில்களும் பாருலகும் போற்றுகின்ற
பஞ்சாக்ஷரப்படிகளும் ஆணைங்கள்சூழ்ந்ததிரு வாயிரக்காணம
ண்டபமும் காணுமல்

உ. கங்கையும்நிறைந்தசிவ-கங்கையும் படித்துறையும் மங்கைசிவகா
மியம்மை-வாசன்பணிமண்டபமுத் திங்களணிந்திரு மூலநாத
ருட்சந்நிதியும் - பொங்குசெல்வம்போருயர்ந்த-தங்கபோரம்பல
முங் காணுமல்

கூ. நிர்த்தசபைகனகசபை சிற்சபையின்தெரிசனமும் - முத்திபெர
லாமெனவே முழங்குஞ்சின்னத்தொனியும்பத்தாகுடசிறந்தகோ
விந்தராஜசந்நிதியும் சுற்றிலுந்துலங்காத்த சொர்ன்னக்கொடிமர
ங்களும் காணுமல்

ச. தில்லைமூவாயிரவர் முறிவர்பெரும வீதிகளும்அல்லும்பகலுமளி
க்கமன்ன தானசிறப்புஞ்-சொல்லரியமடங்களுஞ் சோலைகளும்
வாவிகளும்நல்லதிருக்கூட்டங்களும்நாலுதெருவீதிகளும்-காண

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்வேனே முத்திகொடுக்கும் திருவம்பலவாணேசனை.

அநுபல்லவி,

அருயயனிருவருமறியாத விமலனை
கரியுரிபோர்த்தநங் கருணைக்கடலைத்தேடி தெரிசனஞ்

சரணங்கள்.

க. செஞ்சடைமதிகங்கையுந் திருமுகஞ்சிறந்தபங்கயச் செங்கையும்
பஞ்சாட்சரப்படியும் பாதத்தணிசிலம்பும்நெஞ்சாரவேதுதித்து
நின்றெனதுகண்ணாரத் தெரிசனஞ்

உ. காளியுடன்வாதனை-யிருமூனிக்குங் காட்சிகொடுத்தநாதனைமாரு
டன்பணியிரணிய-வன்மன்றனகருள்-காலகாலனை யன்பர்கருத்
திற்குடிகொண்டானைத் தெரிசனஞ்

கூ. சிவகாமிபிராணேசனை யெனையாண்டருள் நில்லையம்பதியீசனை
அவனிதாரும்தயாபரனெனனையனை சிவசிதம்பரதேவசிற்ற
ம்பலவாணனைத் தெரிசனஞ்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்காராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கண்டபின்கண்குளிர்ந்தேன்-ஜனனக்-கடலைக்கரைகடந்தேன்

அநுபல்லவி.

அண்டர்பிரானைக்-கருணைகடாக்ஷனை யம்பலத்தைக்கண்டபேர்க
கருள்மோக்ஷனை-அண்டபகிரண்டமும்படைத்தசேயனை-யாண்டவனை
நித்தியக்தாண்டவராயனைக் கண்டபின்

சரணங்கள்.

க. அந்திப்பிறைகங்கைதானைசந்தாடவே - யமர்முனிவர் சிவசிவ
வென்னவவ சந்தித்தேதயன்புடன்தும்புருநாரதர் சங்கீதமேபடிக்
கவிந்தைக்கினைசந்தமானமத்தளம்கொட்டதே- வேதங்கணீரென்
றுகாளமுழங்கவேதிருதேந்திநிகிட நோதிமியன்னவே - சித்தித்
துநின்றுமுமும்பர்கள்கோனைக் கண்டபின்

உ. பாலைவத்தன்வாசலுற்றாதனைவேதனைபத்தற்குமுத்தி யளித்திடு
ங்காத்தனைக் காமதிற் சூலகபாலந்தரித்தானைக் கங்காளனைப்பா
னைநிராமயமாகப் புரந்தருணைதனை நித்தியகல்யாணனைச் சித்த
விநோதனைப் பரமபரமாகிய வாண்டவனைக்கிருபைபரனென்பா
ருங்கள்பேப்ரபலத்தானைக் கண்டபின்

கூ. தண்சேர்ந்நல்விழிமாகாளிலாதுக்குத் தாக்கனிதெக்கனிசொல்லி
யோண்டு கண்படைத்தேயெதிர்த்தாடுகின்ரூள்தலைகவிழ்த்தப்பு
றம்நிற்கவே-மண்ணிலொருபாதம் விண்ணிலொருபாதமாகவே
வைத்தூர்த்தநடனஞ்செய் யண்ணலெக்கண்ணனேயாளுமுக்கண்
ணனேயானமுக்கண்ணனேயநங்களெவென்ற கனகசபேசனே-கண்

விலந்தீண்டியவுடன் பாடியது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்,ஏகதாளம்.

பல்லவி

அருமருந்தொருதனிமருந்-தம்பலத்தேதகண்டேனே.

அநுபல்லவி.

திருமருந்துடன்பாகமருந்தில்லை- யம்பலத்தாடுமருந்து- இருவினைக
ளறுக்குமருந்து-யேழையடியாக்கிரங்குமருந்து அருமரு

சரணங்கள்.

க. கொன்றைதும்பைபயணிந்தமருந்து-கோவைமீதிற்படர்ந்தமருந்து
மன்றுளேநின்றுடுமருந்துமாணிக்கவாசகர்கண்டமருந்து -அ

உ. இந்திரானவர்வானவர்தாமு- மிருடிகள்தமக்கெட்டாமருந்துசந்
திரசூரியாகாணுமருந்து-தானேமூலத்துதனைமுத்தமருந்து -அ

கூ. திருத்திதித்தியென்றுடுமருந்து-தேவாதிதேவர்கள்- காணுமருந்து
கருத்தைதிருத்தியிருத்துமருந்துகாலனைக காலாலுதைத்தமருந்து

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

டல்லவி

என்றுசென்றுகாண்பே-னெனதுகண்குளிர

அநுபல்லவி.

மன்றுள்பதஞ்சலி-புடியூர்வாழுஞ்சபாபதியை என்று

சரணங்கள்.

க. புண்டரீகமுகத்தழகும்-புன்சிறிப்பினழகும் வண்டுநிறவிழியழகு
ர்வரிசைதந்தத்தழகுமகுண்டலமுஞ்சவுக்களியும் கோபபுதரித
திமழகும் மண்டலமிலலாம்விளங்க கண்டசரத்தழகும்

உ. மெய்யெல்லாம்வெண்ணீறு விளங்கியவம்புதவழுகுங்கைகளிலே
தரித்திருக்குங்கனலும் டமருகமுமணையரவம்பூண்டகையாற் ப
யந்தீர்க்குமழகும- னையகமெல்லாமுய்யவங்கணவரவீசுங்கையழ
கும் எனறு

கூ. குஞ்சிதபாதத்தழகுங்குளித்தவோர்பதத்தழகுங்கஞ்சழமுடிமா
லையொடுபவின்பதகத்தழகுங் கொஞ்சுமொளிசிலகாமி-கூடநிற்
குமழகும்- நெஞ்சைசவிட்டுநீங்காம-னிதமுமணங்களிக்க - என்று
சென்றுகாண்பேனெனதுகண்குளிர என்று கூ-ஆ

கீரத்தனை-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காண்முத்திபெறலாமே-ஓருதரத்திற் காணமுத்திபெறலாமே

அநுபல்லவி.

காணமுத்திதருந்திலே தாணுவாயிருந்துபஞ்ச-பாணனைகளன்
ணலெரித்த சோணகிரிவல்லவர்புராணசுந்தர்தமிழ்மூவாணருக்கரு
ள்செய்யும்நிர் வாணரெனுமபோரம்பல வாணர்தஞ்சிவந்தபாதங்காண
முத்திபெறலாமே.

சரணங்கள்.

க. பண்டுவிடமுண்டுநீலகண்டருரஹரசம்பு முண்டகத்திருமணாளபு
ண்டரீகாசனர்துதிகொண்டதிவசங்கரபிரசண்டகாலனை யுதைத்
தத்தண்டனைபுரிந்தேடசபுண்டரீகமலர்தாளைக் காண

உ. பஞ்சவதனமகேசர்குஞ்சரசருமதார்- வஞ்சிசிவகாமிநேசர்தஞ்ச
மென்றளந்தவர்தமதெஞ்சிலுனையப்புரிந்தவிஞ்சுகசபேசர்தெ
ஞ்சிலம்பணியெளிர்குஞ்சிதத்தாணமலரைக் காண

கூ. தேடரியதிகழ்பாதமாடரவப்பூணணிந்து வேடனுக்கருளி மூவர்
பாடவேமனமகிழ்ந்து - நீடியசெஞ்சனடியிணைடியகங்கை புனைந்
தகூடிவொளிடராச ராடியமலர்ப்பதத்தைக் காண

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஹரசிவசிவசிவமச்சிவாவா வெங்களம்மைசிவகாமசவுந்தரிநேயா

அநுபல்லவி.

பரவுந்தெண்டருக்கன்பு செய்யுஞ்சகாயமா நித்தியபதம்பெறுசமயத்
தினிதம்பரிவா-யிருந்து மிதமபெறவினோயாதிஞ்-சிதம்பரதேவா

சரணங்கள்.

க. தினமும்நின்பதசேர்வை சேவிக்கவே மிந்தத் தெரிசனமே மோ
ட்சபலமெல்லாங்காணும்நினைவெல்லாமந்தரூபமாய்த்தோணுமெ
ன்றும் நித்தம்பலதேவணைகள் சுற்றம்பலவிருந்தாலும் வெற்றம்
பலமல்லாது சிற்றம்பலமாமே. அரகரசிவசிவ

உ. யாவர்க்குமுயிர்க்குயிராயினைறந்தாயேபரம-ரகசியமாகவெங்கும்நி
றைந்தாயே மூவர்க்குமுதல்வனுய்ச்சிறைந்தாயே கருணைமுகதர
சகநகநகவெனநடமிடு புதகர வரடம ருககரதரனே. அர

கூ. பாதிமதியணிந்த பரஞ்சோதி யன்பாய்ப்பணியுந்தொண்டருக்
கெல்லாமநுநீதி ஆதிவுமைபதியாகியநீதி மிகவுமம்பரமானவக்ப
ர ரூபபரம்பரமானசிதம்பரதேவா அரகரசிவ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஆடதாளம்

பல்லவி

யார்க்குத்தெரியுமையா சபாபதிநீராடியவிந்தைதானையா

அநுபல்லவி.

தாக்கியபாதாதிரிசூலமுங் கையிலேந்தித்தும்புருநாரதர் கிம்புரு டர்கின்னரர் சூழப்பொதுவிலணபர் தாழுவாடினவிந்தை யார்க்குத்

சரணங்கள்

க. பாதச்சிலம்புமணைய உமையாளிடப்பாகத்திற்சூடியொலியமேவ தகீதங்குளுமின்ன ரேதமேமழுவேந்திவிலடையவிட்டிறங்கிச டையவிரித்துக்கொண்டு மேவளாபார்த்து வொருதாளத்தா க்கிக்கொண்ட யார்க்கு

உ. குண்டலம்ரண்டுந்துலங்க நிருச்சடையிற் குளிரகங்கா தேவி குலுங்க பண்டுசுந்தரர்க்காகப் பரவைக்குதூதுசென்று பதும நல்லழகிய வருன விழிசுமந்த பாதமமேகாமற் சாமவேதம் பாடிக்கொண்ட யார்க்குத்

கூ. திருச்சிற்றம்பலவாழ்வோய் பத்திவலையிற் செகந்துந்திடவீழ் வோய் தரித்திந்தியதோத்திமி தரித்திந்திந்தீந்திமி தகதகத ரிகிட திகிதிகிதரிகிட தாத்திமியெனத் திருக்கூத்தாடியவிந் தை யார்க்குத்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

சுந்தரகுஞ்சித பதநிலைகண்டு தொண்டுசெய்வாய்மனமே

அநுபல்லவி

சந்ததந்தில்லை சிவகாமிபங்கனு தானந்தமாகிய

வானந்தநாடகச் சுந்தர

சரணங்கள்.

க. அச்சுதன்முன்னளி லேனமாகித்தேடு மாக்கன்றலைக ணெருங் கிடச்சூடு மெசசியோர்பாம்பும் புலியுங்கொண்டாடு மேலாஞ் சிதம்பரந்தன்னினின்றுடுந் சுந்தர

உ. வெஞ்சினத்தீதம-னுயிர்களமடிக்கும் வீட்டின்பந்தந் தெண்ண தனைமுடிக்கும்-செஞ்சிலம்புங்-கிண்கிணியும்படிக்குஞ் சிற்றம் பலத்திலெனனுளுமடிக்கும் (சுந்தர)

கூ. கல்லவர்செம்மை-மனத்தவர்போற்றும்-நம்புமடியாபிரவினை மாற்றுந்தில்லைமூவாயிரர் பூசைசெய்தீதத்தும்-திருமால்தன் க ண்ணைமலரெனச்சாற்றுஞ் (சுந்தர) (கஉ)

கீர்த்தனம்--இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்

பல்லவி.

தூக்கியபாதத்தி னேக்கொளிகண்டு சும்மாயிருநெஞ்சமே

அநுபல்லவி.

தூக்கியபாதத்தைக் - கண்டவர்க்கேசித்தி - சொன்னேன்சொன்னேன்முக்காறுமே - வெற்றி-தேக்குங்கருணைச்சிவகாமியே- சத்திதில்லைச்சிதம்பரங்கண்டவர்க்கேமுத்தி தூக்கிய

க. பாக்கியமான பராபரங்காணும் பார்ப்பதெல்லா மதுவாகவே தோணும்வாக்குமனதுங-கெட்டாததுபூணு மன்றுள்கடந- முக்குள்ளேகாணுங் தூக்கிய

உ. யிறப்பிறப்பென்னுந் துயிர்போயொளிக்கும் பேரின்ப மானசுகமேயளிக்கும் மறப்புமநினைப்பு மிலாதெமிளிர்க்கும் மன்றுடையானருள் கொண்டுதளிர்க்குந் தூக்கிய

கூ. தத்துவமெல்லாந்-தலைதடுமாறுந்தானே நாமானரூபங்கண்டு தேரும் அத்துவிதப்பொருளாகிய வீறுமானந்தவின்பவமிர்தம்முன்னூறுந் தூக்கிய சுஉ

கீர்த்தனம் இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவத்தபாதத்தைத்தக்காணவேணுமென்றுசிந்தையினினைமனமே

அநுபல்லவி.

தவந்தனக்குப்பயன் தருமேவாமெனத்தில்லைச்சபையின டநமிடுந்தாண்டவராயன் (சிவந்)

சரணங்கள்.

க. அம்பரத்தினின் றவர்கோனைமுநிவர்க்கு மாறுசமயவேதசத்தலைவர்க்கும் உம்பாவர்க்குமுயரிருடிகட்கு முலகிலுள் போர்களுக்குமோம்மென்றுடிச் சிவா

உ. பதஞ்சலிபகவற்கும் வியாக்கிரபாதற்கும் பலநாளும்நடஞ்செய்பாதங்காண்பதற்கு நிதமுமவனருள்ளாலே தடுக்குமன் னினைவிலுக்கனவிலும் நின்றாடப்புரிந்து சிவ

ஈ. காளியுடனேகூடிவாதாடினங்கை கண்டதில்லைகாதாற்கேட்ட
தண்டிப்பேது தாளியுடம்பிற்பூசி மாணமழுவுமேந்திச்
தொந்தோமென்றுருகாலந்தூக்கிநின்றாடச் (சிவந்த) (சுட)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பற்றாளாளி ஆதிதாளம்

பல்லவி

அவனேதேவர்கள்கண்டவ னைவனேதேவர்கள்தலைவ
னவனைத்தினமுநினை (மனமே)

அநுபல்லவி.

தவனேசர்பணிசிதம்பரவாச ரானெனவனேனெ வவனெனவனேனெ
சரணங்கள்

க. இகலாதியேகன மேகமொன்றேமுதியழு மொழிவாரதிசதி
னேபுகலாதிபூரியாள்மாயர்க்கபாசபரிபூரணாமாடமாமேருவும் சுகமா
திபேயர் சராசரமாகியேநின்ற சாரபுராதனனெனவனே அகலாதியம
ரருக்காதாரமாய்தெய்வ மாயகாரீதனெனவனே யவனெனவனேனெ.

உ. உருவாலுமருவாலு முருவருவதிரவு மெளிரு மபிப்பமெ
னே-விரியாலுமுயர்வாலு மெலவுயிர்க்குயிராய் விளங்கியமெ
ய்யனெவனேனெ-ஒருகாலுமகலாமலாலு முள்ளதுபோலுயிரினிலுமேமெகா
ணாதமெவனேனெ-அரியாலுமயனாலு முன்னதுபோலுயிரினிலு தெய்வதிரும
ணாதியெவனேனெவனெனவனேனெ (அவனேதேவர்கள்)

ஈ. பேரானலரிசிரமேறிப் பிளந்திடுபோரிய தீரனெ மெவனேனெ பா
பங்கயன்சிரமனைதக் கிள்ளிடும்நிலைமலிதோளனெ வானாவனெதனை
முனாளுதலின்விழியினை லெரிப்பபுகழ்வானெனவனேனெ புவியூரி
ற்சிவகாமிபங்கனைருசிற்சபாபதியெனவேனெ-அவனே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மலவாதிருநெஞ்சமே-உனக்கிது-பிறவாமலாசாமே

அநுபல்லவி

கறுமாமல்ப்பொழில்-சூழ்திருவிலியம்பல-நாதர்க்குரிமை
செம்பொற்பாதமிணைப்பொழுதும் (மலவாதிரு)

சரணங்கள்.

க. நிச்சயமாகவேகேளா யற்செழுத்துண்டு நிற்குமிலையை யறிந்
துசரித்துக்கொண்டு வைச்சுவிடியேயென்றும் அச்சமறவேக
ணுமென்றுளநாளுந்தூட மில்லேமெ கண்டுகொளென்றும் - மலவா

உ. பணிமயவழியார் திருவடியில்வீழ்ந்தெழுந்து பணிசெய்யவே
யவரிரங்கிமனமகிழ்ந்துபிணிழுவாமற்காத்துத்திருவடிநிழலிற்
பிசகாதிருக்க வைப்பராணையாய் நீயெப்போதும்மறவாதிரு

கூ. திருவாரமுந்திருமூலத்தானமேசென்று தெரிசனஞ்செய்கி
மிசங்கிதிகண்டு அருவாதமுஞ் செம்பொனம்பலத் தாடியவம்
மை யப்பர்பொற்றாள் செம்மையாக்கணடு மறவாதிரு சசு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சிவனேமறவாதே நினைமனமே ஒருக்காலுஞ்
சிவனேமறவாதே நினைமனமே

அநு-ல்லவி.

அவனியுடன்பகிரண்டங்களையுமளித் தாண்டவனைத்
தாண்டவனையரசம்பலத்தாடினைச் சிவனை

சரணங்கள்.

க. நடவாதநடக்கை நடந்தாலுங் கூடியடையாத கொடியகுடியரவு
தொடர்ந்தாலும்படையாளர்சிற்றுமடந்தாலும்மாதர்-கனமுலை
தோறுமிந்தகொத்தக்கிடந்தாலுஞ் சிவனே

உ. பெண்ணைசவந்துபிடித்தாலும்நட்டமையெண்ணிலெலியாருவரே
சிபழித்தாலும்புணர்ந்தமனதுதுடித்தாலு மோய்ந்துகண்ணுகி
செனிலூழிக்காலங்கள்துடித்தாலுஞ் சிவனே

கூ. வாரியளாழியுலைநின்றிட்டாலும்பொன்னும்மேருகிரி வீறுபடவின்
னுடைபட்டாலும்பாருலகவாழ்வதுகெட்டாலும்முழுத்தயாருமறி
யாதபழிபாவங்கோடிசெய்தாலும் சிவனே

சு. அரியபிரமர்புதனுளைழிந்தாலுங் மின்னுமிருகடலுமாறிபெதிரோறி
யிழிந்தாலும்வானுலகும் மண்மாரிபொழிந்தாலும் நாளுந்தருமம்
பெறிபகருமறைதவறிமொழிந்தாலுஞ் சிவனே

ரு. மருமலர்க்கணியுமம்பரனைத் தேவதருவாகிக்கதியின்பந்தருங்கு
ருபரனை உருனாகிவருந் திகம்பரனை-நீலத்-திருவுடனேயுடனை மிடு
ற்றிகம்பதேஸ்வரனை சிவனை சள

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பேசாதே-நெஞ்சே-பேசாதே

அநு பல்லவி.

பேசாதேநெஞ்சேபின்சொல்லியுந்தா னென்கண்டாய்
ஈசாடலியூரில்வளர்மேசரதுபூதியல்லாற் பேசாதே

சரணங்கள்.

க. சிங்காரவிடபிக்கலை-சங்காவழிபோகாமம்-பொங்கமோகசி யசிறு
த்திபெங்களகுருராயர்பாத-மேத்திக்கோ-மனதாத்தேற்றிக்கோ
அருளைக்காத்துக்கோ-அஞ்செழுத்தையுமேபோற்றிகோ-நானென
ன்முசத்தம். பேசாதே

உ. ஆமையானையந்திருப்பையு முமைபெழுத்துள்ளிருந்திச் - சோம
சேகரன்பதத்தைநாமெனக்கருத்துள்வைத்து நாடிக்கோ-பொரு
ளைத்தேடிக்கோமுத்திவழியைக் கூடிக்கோ ஆனந்தக்கூத்தாடிக்
கோநானெனைறசத்தம் பேசாதே

ரு. பட்டிப்பசுக்களைத்தண்டி கொட்டிலிலடைத்துக்கொன்று- காட்
டைழுத்தாருணவையுண்டு பொட்டெனச்செபத்திற்றொண்டூன்றி
க்கோவருளை ஈன்றுக்கோ-நமது- ஆண்டவத்தின்றிலேயடைபலத்
தாண்டவன்தன்னைநீகண்டாற் பேசாதே சபை

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம.

பல்லவி.

சிதம்பரமேநினைமனமே ஜென்மமீடேறச்
சிதம்பரமேநினைமனமே,

அநுபல்லவி.

சிதட்பரமேமுத்தி சின்மயமாகிய
பதஞ்சலீபூசித்த பாதரைகளாணைச் சிதம்ப

சரணங்கள்.

க. ஆகமவேத புராணவுல்லாச சிவாகமகேசாடேசரைக்காணைச்-சி

உ. தக்கிடதக்கிடதரிகிடவெனவே-திருக்குநடனமிடும்-தேவரைக்கா
ணைச் சிதம்டரமே

ரு. திந்திமிதிமிதிமிதிமிதிமியெனவே விந்தைநடனமிடும் வேதரைக்
காணைச் சிதம்பரமே

சு. சந்தனலேபன யம்பிரமலாலித சுத்தவசந்தவை - போகரைக்கா
ணைச் சிதம்பரமே

ரு. பத்திபருட்சிவ-காமசௌந்தரி - முத்திதரும்பரர்- சத்தியைக்கா
ணைச் சிதம்பரமே

தரணியிலனேவரும் தமியொருதுதிசெயு மிரணியவன்ம விநோத
ரைக்காணைச் சிதம்பரமே

தேயர்தொழுந்திரு மாலயன்மேடு மூவாயிரர்பூசித்த மூர்த்தியை
க்காணைச் சிதம்பரமே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மங்களகௌசிகை-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தெரிசனமேநினைம்மனமே சபாநாதர் தெரிசனமேநினைமனமே

அநுபல்லவி.

தெரிசனமேமுத்தி பரிசனமேநித்ய
வரிசைநடம்புரி வாழ்சபைவாணர் தெரிசனமே

சரணங்கள்.

க. கஞ்சமலருகயன் கஞ்சவணிஞதபதி கஞ்சுகயன்னம்பணி கஞ்சம
லர்த்தாள் தெரிசனமே

உ. ஆகமத்துட்பொரு ளாகிநிறைந்தசு தாகரமகிமை கொளாகாசலி
ங்கர் தெரிசனமே

ங. கங்காம்பாதரகங்கடாதர கங்கசுபாகர கங்கசபேசர் தெரிசனமே
நினைமனமே நு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கலியாணி-ஏகதாளம்

டல்லவி.

தோத்திரஞ்செய் மனமே-உனக்கிது-மாத்திரமும்டனமே

அநுபல்லவி.

காத்திதனமையாளரும் வெணீற்றனவர்சை
யாற்றனையாளைத்தக கூத்தனையனுதினம் தோத்திர

சரணங்கள்.

க. ஈசனைக்கநகசபேசனை ஞானப்பிர காசனையோர்சொல்லும் வாச
னைப்பதஞ்சலி பூசனைசெயுஞ்சரு வேசனைக்கயிலாச வாசனைத்தி
ருநடராசனையாதனைத் தோத்திர

உ. பாணனையாண்டகன்சுணனைவாசுகி தானனையக்கனிப்பூணனைபா
ற்கேதகுந் சேணனை நித்யகல்யாணனை முத்திநிர்வாணனையம்பல
வாணனையாதனைத் தோத்திர

ங. வேளனைமுண்டகத்தாளனைவீறுக்கங் காளனைவிபூதித் தூளனை
ப்டாம்பணிதாளனையடியவர்க் காளனையாதிரை நாளனையுமை
மணவாளனையாதனைத் தோத்திரஞ் நு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஏகதாளம்

டல்லவி.

நிர்த்தமிடுந்திருச்சிற் றம்பலவரைநித்தம்நினைமனமே

அநுபல்லவி.

வித்தகவருமுயர் புத்திவருஞ்செல்வ
மெத்தவருமொன்று மொத்தவருமொன்றுள்-நிர்த்தமிடுந்

சரணங்கள்.

செந்திருமாலையன்னிந்திரன்மாதவர்செய்ய முனிவர் செபசெயற்கென்றிடத தந்திரமாயொருகாலத்தூக்கிக்காளிமுன்தாருமேதாழ்மிநிந்திதாயெனவே கீர்த்த

உ சகலபுவனத்தவரவர்போற்றிடச் சந்திராதித்தர்கள்தாமுந்துதிந்திடச்-செகணதோதிமிதிமிதத்திமிதிமி திகுத்தகு தாகுதிந்திடதத்தியென கீர்த்த

கூ அந்தமுள்ளவாலிசொந்த சௌந்தரியான சிவகாமியம்மை மகிழ்ந்திடத்தந்தநாதன் தானதானதன தக்குதிக்குடிகு தளம்குடாவென நிரதகமிய கூஉ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தேடித்திரியாதே-டெருமே-தேடித்திரியாதே

அநுபல்லவி.

தேடித்திரிந்து திகையாதேடெருமே
சிற்றின்பத்தாலே ஜெகமெலாம்பருமே-தேடித்

சரணங்கள்.

க. நானென்றவாணவன் தன்னையேநீகரு நாதாந்தப்பேரொளி தன்னிலேதாக்கு-மோகமாமந்திரத் தண்ணமன்யமோக்கு முதலிக்குவித்தாய்முழுமதியாக்கு தேடித

உ. ஆத்துமஞானிக்குமெய்தனிற்சொட்டி அண்டரண்டபிரமாண்டகள்விடுப்பேராளவானந்தவெள்ளத்தையெட்டுப பேயச்சுமப்பயற்றவிடந்தனைக்கிட்டு தேடித

கூ. போட்டவிடத்திற் பொருள்தனைத்தேடு போகிஷ்டையுட்புகுந்தநீயாடுநாட்டமுடன் சற்குருபாதந்தேடு நாலாம பதந்திலுநானவிடு தேடித்திரியாதே நூகூ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்

பல்லவி.

கண்டாயோமனமே நடேசனைக கண்டாயோமனமே.

அநுபல்லவி.

அண்டமுழுதும்பிரம மெனைநீதான்முலில
கொண்டலஸ்துவாய்ந்த புண்டரீகபுரத்தைக்-கண்டா

சரணங்கள்.

தொந்திப்புதீங்கினேயெமெய்ஞ்ஞானத்தின்சந்திப்புவாய்க்கனேயே
சென்துப்பிரளயக்கண்ப மென்றுபகலிறவா யந்தக்கரணமேயாடும்,ங்
க்கடலுருகிக் கண்டா

உ. சத்துவக்குணம்புகுந்தாய்ரஜோதமமற்றகுணமிகுந்தாய் சந்
கயிறுதனிற்புற்றுப்பாம்புபிரண்மயற்று தெளிந்தும்மிற் பெற்ற
நிசன்பேரின்பன் கண்டா

கூ. இன்பந்தெளிந்துகண்டாய் சேதநவெம் பசிதீர்ந்துக்கொண்டாய்
அன்புகனியுதிர்தாய் சிதம்பரன்தனிமீல் நடம்புரிந்துருடருமமல்
வானவேக் கண்டாயோ இச

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-சாப்புதாளம்

டல்லவி.

சிவசிதம்பரமே தெரிசிக்கமனமே ஜெகமில்லையிதுநிஜமே

அநுபல்லவி.

தவசிகட்குருஞ்செய் சம்போசங்காசிவ
டவநாசபுனித பஞ்சாட்சருபர்வாழ் சிவசிதம்
சர்ணங்கள்.

க. டாவும்பதந்சலினியாக்கிரபாதரொடும் பார்த்தவர்களெல்லாம்பி
ர்மமாகந்தமேமூடிம அரியுமயனு மயங்கிபேசுகு மாதிடம்மில்
லாவமலனின்றுடுந்த சிவசிதம்

உ. மங்களவேள்வியு மாதவர்பூசையுமருவியவாகம வேதத்தினைசயு
நதுங்கமத்தளதாளசங்கீத ஓசையுத்துலங்குமெய்யடியார் துதி
டோனையும்வளர் சிவசிதம்

கூ வல்லவர்வாசன்செய்திவ்லை யுள்கொண்டு மகிழ்ந்துசெய்வார் பத
ஞ்சென்னிமேற்கொண்டு அல்லும்பகலும்பேரினபத்தை யுண்டி
ஆநந்தநிர்த்தநடேசரைக்கண்டு சிவசிதம் ருரு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-சாப்புதாளம்

டல்லவி.

கெட்டுப்போகாதேகெஞ்சே அஞ்ஞானமாய்க்
கெட்டுப்போகாதேகெஞ்சே

அநுபல்லவி.

சிட்டர்தொழுந்தில்லைச் சிதம்பரத்தனில்யாழுஞ்
சிவமேனசிவமேனசிவமேனயென்றுணையாமற் கெட்டு

சரணங்கள்.

க. ஆசாபாசத்தைத்தூரத்து-உனக்கதிஞலுண்டோசொல்லுவரத்து
பேசாமலுறுதிம்பிழைக்கும் வகையாய்த்தேடியெழுமான் பெரு
மான்பெருமானென்றுரையாமற், கெட்டு

உ. விழலுக்கு முத்துலேபோட்டேனம்மானீ துரக்கினைத்தேன்புலன்கா
ட்டிபழகப்பழகவிட்டிப்பழமென்றுசிக்குமோ பரனேபரனேபர
னேயென்றுரையாமற் கெட்டு

சுந்தரமேதனைக்கடம்ப குருசாதுபதம்பணியத்துடன்கு வந்தா
கமேவண்டாம்மன்னன்பொன்னம்பல-வரதா-வரதா வரதாவெ
ன்றுரைறயாமல் கெட்டுப் நுக

கேதாரம்-இ-ம்-காமபோதி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி.

இனிசமக்க முடியாதுசீதகம் நில்லை

அநுபல்லவி.

யுமஞ்சிவக்காமவல்லி யுமைபாகா இனிச்

சரணங்கள்.

க. மலத்திரைல்வினைந்தபுழுக்கூடு தன்ப-வாரியைம்புலவேடர் வா
ழும்பெருங்காடு சலத்துளியாமெலிந்தவீடு இம்மைதனைழத்தலை
ஞ்ந சாநந்தனையெடுத்துப்போடி இனிச்

உ ஒருநாலுபேர்சுமக்கு மூட்டை-காலொருவனே சுமப்பனிந்தவுட
னையுக்கூட்டை-மருவிலாப் பழங்காயகமேகோட்டை கன்ன வாச
லொன்பதாகியே வரும்பனழயவீட்டை இனிச்

ங. வருவாதவூரனையுங்காத்தீர் திரண்யவன்மனுக்குத்தனகாகம் வா
ஹேரிர்பார்த்தீர் திருநாளைபமேபாலனையுந்சேர்த்தீர்நாளுஞ்சிற்ச
பையிலானைத்தத் தெரிசனந்தந்தேதற்றீர் இனிச்

ச. வருவதென்றுமலர்க்கொன்றைதாறும் வந்து-வாழாது வாழுமிந்த
மலமபக்கந்திரும்-திருவருளாலேனைக்கி யென்னைப்பாறும் பார்த்து
ச்சித்தமகிழ்ந்தாரந்தம் தென்மதுரைசேரும் இனிச் ருள

கேர்த்தம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரீயை ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இன்னம்பிறவாமலேயாளாய்கேளாய்

அநுபல்லவி

யொன்னம்பலவாணை பூமதனெனென்றயோகாந்தாரும் ஏமசபையி
ல்வைபோகாபுவியூர்ச்சிவகாம வல்லியுமைபாகா இன்ன

சரணங்கள்.

. காயமேதிரிவியென்றெண்ணி நீயடாவுமேபண்ணிமாயநாரைகண்
ணிவருந்தியுழுதுபாது : பாலுஞ்சேயாமுன்னிருந்த தலைமொன்
ணுகுதவழ்வெய்த்தாது மிருந்தனைமும்போதும் இன்னம்

உ. தொலையாச்சனனத்தாலே அலையாய்துரும்புபோலே நிலையாச்சு
முனைமேலே நின்மைதருனாகாட்டியகலாக கன்மவினைகளை விட்
டோட்டி யழிவில்லாதசின்மயவீடுகாட்டி இன்னம

கூ. நின்னருளினுலேயுன்தேன் சரணிதனையடைந்தேன்-முன்னம் வி
னையைத்துறந்தேன் முன்டகவுண்டதாயாவணங்கின்னை யானா
ருளும் வெகுநேயாதனகசடைதாண்டலகூடாதாயா இனனம்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கலந்துக்கொள்வேனே-இனிநான்-கலந்துகொள்வேனே

அநுபல்லவி.

கலந்துகொள்வேன்றில்லை யம்பலந்தன்னிலே
காரணங்கடந்த பூரணத்துடனே கலந்

சரணங்கள்.

க. கூற்றுவனுகத்தொடருமிருமைக்கொடிய வினைகளழியோடகன்ற
துசாற்றும் பெரியபுவனமெல்லாங்கொண்டுதான துவான துநான
துவாகக கலந்துகொள்வேனே

உ. கட்டுரைகேளாதவன்மனமியான்னைத்தகாவலிற்றங்கி யென்னே
வலாகோய்யது தொட்டுமறித்திங்கெனைத்தடுப்பாரெவர்-சொல்லற்
கரியதோர் நல்லவுறவினிற் கலந்துகொள்வேனே

கூ செங்கோட்கடவுட்பதமும்யானமுற்ற செய்யகமலத்தோள் கையு
ற்சலித்தது நன்குநூதன்குறியும் நிலைத்தது-நம்பலமானபேரம்
பலச்சோதியிற் கலந்துகொள்வேனே

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆதி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மாணிக்கலாசகர்பேரெனக்குத்தாவல்லாயோலறியேன்

அநுபல்லவி.

காணிக்கையாகக் கொடுத்தேனுனக்கென்னை
ஆனிப்பொன்றில்லை யம்பலவாண மாணிக்க

சரணக்கள்.

க. நோயும்வறுமையுளுசண்டையிடாதே-நோக்கரைநோக்காகநோக்
கவிடாதே காயுந்தருமமருஞ்சலித்தவிடாதே சந்தியில்லையாதே
ஆயுமிளம் பிள்ளைபருத்தியதவிதமுத்தியுத்தியளித்தருத்தீப
மிறைமையதின்னின்று நல்னருஞ்சிற்சபைமத்தியிலாதேனை மா

ஆ. கட்டழகினிட்டுத்திடத்துமென்றுதே காலைக்கரமகனைக்கட்டுமென்
றுதே கொட்டிமுழுக்கிட்டுக்கூகுவென்றுதே சென்னிகொள்ளா
தேயெட்டியுருவாபுலம்பிவாராதே தியுமப்பிணத்தையெடுமென்றி
டாதேசிடடாகொழுந்திருகட்டனேமேவுஞ்சுதமபரதேவா திருநட
ராயர்மாணிக்

கு, கட்டையினைமேல்வைத்துச்சுட்டிவிடாதே கள்ளக்குழியிற் புணர்த்
தவிடாதே புட்டுமபணியுந்தரித்தயமேஷார்வந்து பாலனிக்குந்தே
ட்டியொருவா சடங்குசெய்யாதே கேட்டவரெல்லோரும் கைடக்க
ருமெனச்சிட்டிபபணபணிந்துசிறக்கப்மேவுஞ் சினமயருபாதிபங்க
ராதா மாணிக்

சு, அமபருமலிங்கத் கடைத்தன்றென்று மாரூர்வெண்கிரியேறினெ
னறுஞ்செப்பியதிருஞானசம்பந்தர் தேச்சு னெசன்றுரென்றும
இபபடியென்னேயலத்துவிடாதே னமமானிருநகபடியே வினிருந்தி
டச் செப்பருவீர்நடனபடுரிமேவுஞ்சிதம்பரதேவா சிவகாமிநேயா

கு, சிற்பரதத் ரமெய்பவொருளாங்கண்டே சித்தமெல்லாம்நின்றதுவெ
ரிசிக்கத்தம்பதமாம் மலரேஞ்சுதினிபாதமுழுது சாயுச்சிய முபறை
வேபொம்பூமரியினமயோர் சொறிந்திடபொன ஞாசலாக்கு
வாதிரைநானிற் கற்பூரதீபமபோலென்றும் நடேலகநடனகசபாபதிற்
லுக்குக்கொள்வாயே மர்லனிக

முத்துக்தாணடவர் சபர்நாதர்பேரில்படியகீர்த்தனம்.

முழுமுற்றும்.

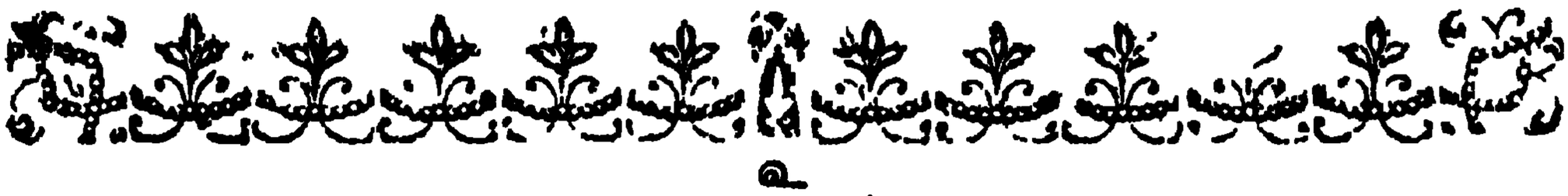

திருச்சிற்றம்பலம்.

சபாநாயகர்துணை.

முத்துத்தாண்டவர்பதம்.

பதம்-இம்-கம்போற்ணிரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வருவார்வருவாரென்றெண மனைமுதமேற்றுவாரல்லாற்
வந்தரென்னுயிரைக் கானகிலென

அநுபல்லவி.

தெருவிற்கும்பாசத்துக் திவாச்சிமசிலாம்
திவ்வைபுரீசர்முனைபோய் நிவ்வர்சென்காதுவ்விசாலாவருந

சரணங்கள.

நிலவிலுலாவசிசால்வார் சலனபாபரணிசுறப்பார்களெனிசாரு
மெனபார் மலர்மிசத்தாயிரு மென்பார் சாலசிமோவிற்றீக்கிகப்பாலை
மோகாரேனதுசெய்யு உலகாருந்திக்கில் நசருலகியென்னேயலாய

சு

க, காடுறையுலகமோசாயி தாமதற்செய்வாரோ நீ மயங்காதேயென்று
பூமலர்சூற்றவருணர்க்காமனல்லவத்காலென்ன சோமனல்லவத்தாலே
னை பூமல்லாடுமுன்னே யேமசபேசனென்முன் வரு

ச, கங்கைசடையிலாடச் செல்லுகையிற்றடியாடப் பங்கயமெனுங் கை
கொண்டுமங்கையர்கன்கொண்டாட கங்கைசிவகாமிகொங்கைசர்
புயமாட செங்கைவீசியாடச் சதங்கைபாதத்திலாட வரு

பதம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தேனுர்மொழிமானுள் தனைச் சேர்ந்மையல்தீர்
அநுபல்லவி.

மானுகானே யம்பலவாணு பண்பூணு தே

சரணங்கள்.

க, ஆனகமதுசரியுழுகமலாலனோரியக் களபமுலைபுளகமெழுக் கல
விசையத்தருணம் வளைமைபெருமக்குமாதுகைமார்பா வதிரூபர்க
ள்மார்விடவூணதில்லைக்கனகசபைபவாணு தே

உ, அன்னைதான்வளைசபேசனேதுணையானமாதருமேசவேகன்னன்மா
யத்தனையெய்யவேமஸ்காக்கைபிற்கண்கணங்கொய்யவே என்னதான்செ
ல்வானசொல்லீர்மயலெனிதல்லவே நில்லீர் மன்னிசுக்தசர் தாதில்
லைமனுமுனாடியடாதா தே

க, சந்தனம்சுடுதென்பள்மனந்தகைந்தாம்பகையென்பள் அந்தியுந்தா
னல்லென்பலொறு வல்லுருகுமனபள்கொனைறூர்கொன்றைமந்தமா
நறுங்கோதையம்பினைவ்வாமா இந்திரன்திருமாலையன்றெழு மீசர்
நடராசர் தே

பதம்-இ-ம்-ஆஷாடகன்னடம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி

பேசுவமென்னுதோ கோபமேதோ தென்புலிசூர்
அநுபல்லவி.

ஈசரோயுமக்குரூபுகாதோ டே

சரணங்கள்.

க, வருந்திகானலைழக்கவுமாச்சோ உம்முடன்பொருந்தாத வெண்
ச்சீசர்ந்தாலேச்சோ இருந்துவிடமெல்லா மவள்பேச்சோ அவ
ளையின் மருந்துதான்றலைக்கேறிப்போச்சோ

உ, மாதர்வனச்சயாலமெனம்மோகமோவென்னைத்தள்ளாதமே;பெண்ப
ழிவ்ணேபோமோகத்தாலாரியதவர்கீர்தாமோ சுந்தாரஞ்ரதரோ
மிப்படிசெய்யலாமோ பேச

கூ, கொங்கலாமளியிற்சேர்ந்திரே சேர்ந்தனார்தரசுகதம்மீங்காமைய
ல்கந்திரே அந்தமின்னர்தம்மைமணீனர்திரே சிவரோமசுந்தரிபாக
சோமறந்திரே பேச

பதம்-இ-ம்-கலியாணி-அடதாளம்,

பல்லவி.

அப்படியிப்படிசெய்தாற்மிகாப்பிதேனன
தப்பிதமோதில்லைத்தாண்டவராயா

அநுபல்லவி.

பொற்படியேகொடுத் கெப்படியாகிலும்
மெப்புடனவந்தனரே யொப்புடனகூடிநீ அப்

சரணங்கள்.

க, வாலியிலேதத்தச் சேலையிலேமுத்து மாலையிலேபொனமேனிலையி
லேசெய்தமேவலையிலேனத்திமாலையிலேதனனஞ்சோலையிலேக
லீலையோதீர் அப

உ, மேனையிலேமைசோ சூனடையிலேவிளாபானடையிலேபாவானடையிலே
நீரானடையிலே பெனனைக்கூடையிலே முத்தானடையிலே னகேபா
டையிலேதீர் அப்

கூ, நாளையிலேயென்னையுனையிலேசொந்தக் காளையிலேறியே வாள
யிலேயிந்தவேளையிலேகல்லோநாளையிலேகாப்பக்கோளையிலேரானக
மீளையிலேதீர் அப்

பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சரசமிப்படிசெய்யலாமோ சாமிநீர் சரசமிபபடிசெய்ய பாமோ

அநுபல்லவி.

வரிசைபெறும்விளைநதோ வளாசிகமபரநாதரே சரச

சரணங்கள்.

க, ஸ்தனத்திலேகைனப்போடுநீர் முகத்தைப்பார்த்து ரோடுநீர்
யலையிலேமலர்சூடுநீர் கழுவியேவிளையாடுநீர் சரச
மாதையாலருவினபோகத்திலே மிகுந்திடும் பிரகயாதரே
மேவதந்திதிமிகீதரே யுயாசிமபரநாதரே சரச

உ, பணைமுறுமெங்கள்குலதிலே
தானைமுறுருசியஸ்தலதிலே காகீகலொன்னமபலதிலே சரச
மேவதந்திதிமிகீதரே
உயருந்திலஸ்லவாசரே

பதம-இ-ம்-சாமாவரி-திரிபுடைதாளம.

பல்லவி.

மேவனடாமிவிளையாடுகாரியமல்ல நீ னடாதேதடி யும்

அநுபல்லவி:

தேவர்கள்கூடி நின்றேத்தும்கோபமில்லை நீணாடாதிருக்கும் தாய்தந்தைக்கண்
டாலும் அணுகுவரென்றும்படியப்படாத்தில்லைக்காணுடையாயோ சே

சரணங்கள்.

க, ராவிலில்லைஎன்னைமுல்லைகைப் பூவிணுலேயெறிந்துசருவித்
தாவிமடியைபிடித்துப்பணணுத்த சாசமேபண்ணுறீர்
கோவில்லாதவூரோண்வீதியா பர்வியென்பட்சம்யார்சொல்வார்
கா-சேவிலேமுமதீரே திருத்திலாகரே சே

உ, ஆருமில்லாவிடத்திற்பிடித்தாற் சேருவாரென்றுபார்க்கிறீரா அங்
க-காருகாவனத்துமாதர்போலல்ல சமர்த்திரோணையா
உடநுமுலகறிபச்சேலை காருமிரவுபகலும்விட்டிடல்
வாருங்கூடியணைபலாருசெம்பொன் முன்றுளீசரே சே

கூ, இனைஞரிலையாரெனதெண்ணுமல் முன்னுளுறையிருந்தவரைப்
பீபாடியானைமேலவந்து தழுவினறகண்ட பேரெனசொல்வார்
செனனுலுந்சற்றுமறிகிறீரிலலை முனனுளிறந்தவர்வருகிறார்பா
நும பெயரைநடார்பணிகலவ சேரபுரீசரே சே

பதம-நு-ம-தீலை மதுரி ஜமனபதானம்.

பல்லவி

அனைத்தூவருவாரோ மாடி வயமனேபின்பு

அநுபல்லவி.

அனைத்தபுலியூரிம்முனடவனைத்தாமே அனை

சரணங்கள்.

க' அன்னைடைமின்னேயுனிவ்வனமு மென்னையன்னையென்றுன்பா
ருன்றன்னமம்சொன்னேனெனரு' ளார்த்தகனமமாளுசு க
முமேமருவாதெஜன்மமென்னைஜன்மம் அனை

உ, மசமபொனமலரினபமுடன்சூடியுயம்செய்யவனவாயிலைபாடிக்
கும்பமணுமிருன்தனத்தைகோடி யென்னைக்கூடி யலர்போனவிட
ந்தேடியுறஞ்சி அனை

கூ, திலலைவனத்தனிலிருகுழீச்சுகந்சிவகாமவல்லியுடன் பிரியாத
சேசா அல்லலுறுந்தானுடவுப்பிரகுசா இபமீபாத அனைமீர்
சென்னுலுல்வருவன்றோசேண்சா அனை

பதம் இ-ம-எதுகுலகாம்பீபாதி ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஆனைதிரவேவியுன்னை அனைத்துவென்றேன்

அநுபல்லவி.

தூனைபுரியும்திலலையீசர் சனைபாடுகு

சரணங்கள்

க, சந்திரனேக்கண்டுநிலையம்நரற்கமானதுபோல்வாய்த்தனதீதிற்

ணவத்திலிருந்தாள்சென்னிறுதோதாந்தாய்யுமாக புஷ்பவாணமந்திரசே
மேவுருமேகந்திரமோடுசய்வதெல்லோமந்திரசனைபண்டோசா (ஆ)

உ. தேடியவல்லவன்போடுகூடி மருவாதிருந்தா னீடியுலகிற் பே
டோடிநின்றய்யுமோகடியேவந்தலென்முன் மோடிசெய்யலாகு
மோபாழுயே இன்னாநற்போற்றவாடியசனைபாடேசா (ஆ)

கூ. கருமேகங்கணே மயிலொருமைப்பகிலீலேபுரிற் காசன்மூட்டுசே
ச்தல்பெருமையதலலோ திருவுளமகிழ்ந்தென்னை மருவினமீதி
னிற்சுருதிபுகழுந்தில்லைக்கணகசனைபாடேசா (ஆசை)அ

ஏசல்பதம்-இ-ம்-செள்ளாஷ்டிரம் ஏகதாளம்
பல்லவி

க, திருமுகத்துப்பங்கலினைகீற்
றிருபகைகாமுதாழுவேலவாந்ம
ஒருபக்சனைசெயுங்கவத்தைக
வருகிறமோமபல

கருதிப்பயன்முகலோர்
இவராற்சொல்லனனே
கரிதிருந்தங்காட்ட
வாணர்காண்மினனே

உ. கடகயிலைதனின்றூனை
நீட்பமிசைசவேறிவரு
கடகெடையுமபோதெழுந்த
கடபோரபாதிலலை

சுடருமுகித்தமபோல
மிவராற்சொல்லனனே
விடமமுதுசெயுநேசர்
காயகர்காண்மினனே

ஊ. சுரரெணுமூலாயிரவர
விரதமிசசையேறிவரு
சரமகாஜத்வரூனை
பழமுசிவகாமவலலி

நிரனுருனிலருகுசூழ
மிலராற்சொல்லனனே
புரமுமெரிபடமுனிந்த
பங்கர்காண்மினனே

கூ, கந்தருவரிணைபாட
இந்திரவிமானதிலலவரு
அந்திவடிவினர்தொணடர்
சந்திரசேகராநந்தத்

தந்திரானமறைமுழங்க
மிவராற்சொல்லண்னே
யுந்தியில்வாழ்பவாவால
தாணடவாண்மினனே

பதம்-இ-ம செளராஷ்டிரம்-அடதாளம்
-பல்லவி-

நேசமேன்மூசிலு ணுசைசேனைபேசுரீ
நேசமேணூசுமவு ணுசைசியுஷ்டுசுரீ
அநுபல்லவி.

வாச வுச்சாதிலலலேடை
மோசஞ்செய்யாதேபக்
சனங்கள்.

நாஜ தேவுமுங்குவ்மை
சீ-தேடுசுபதாதேசா (நேச)

வாழிமுகசீத்தங்கள்
பாழிகாடு வாரங்கள்
தோழியுடனதேசா (நேச)

வாழியென்றனைமாது
பாழியவள்நேரங்கதி
போழியெனகிறதேஞ்சாசட்
தாழியெனபடிமெய்குகு

உ- தொம்பினண்டசினையொரு
கம்புலிகன்றிடக்கண்டீர்
சம்பலேறுமகப்போ
பின்புஞ்செய்வாளோ (கே)

கூ பூண்டபோதெனைகு
ணெண்டாமென்றேனே
டாணடாற்றலுக்குமேலே
காண்டவராயரோ (கே)

பதம்-இ-ம்-காதாமகனிளைய-னகதாளம்

பல்லவி.

காளைவலியவுள்தேனே கோபம்

அநுபல்லவி.

ஏனைவம்பலத்தனைவாறே னாலோனே

சரணங்கள்.

கூ கினைத்தமனதின்வன்மங்கண்டு தெஞ்சிநினையாதெல்லாநினைந்து
நினதுதுவணடு கனதனெதிரில்தன்னைடு கல்லகாணிக்கையெ
னவடங்காரமாகக்கொண்டு காளை

உ. தாதேறதுமிலையே யென்மீதுவீணைதாருசொல்லிப் பிரிந்துவந்த
தேரூது லேதேறியொருவனோந்தாதுபோகவிடுக்காற்றீரானென்று
வேணடியிம்போது காளை

கூ. நில்லையம்பலத்திலாடி நின்றவெனே சீர்வராதசேதியைகாடி முல்
லையாணிமேற்சூடிக்கொணடமோகத்தையுணர்முயல்கவேதடி.

பதம்-இ-ம்-சீலாம்புரி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி.

கணஞ்சுமறப்பதில்லைமானே காளை

அநுபல்லவி.

கனகசபைபிலாடுன் கடவுள்புகந்தானே கனவிலு

சரணங்கள்.

கூ ஏனைரதங்கின்றசுதந்தாரும் மூவுலகருக்குயிருக்குயிராகியே யுணர்த
லுமவர்சித்திராமுக்குன்றதருளளிக்கும் சிராமூடுமென்னைக்கூடிவிளை
யாடியவுபாயத்தைராமுன் கனவிலு

உ. இன்பமெல்லாம்தழுத்தமிக்கிதழுங்கிர்பை யெல்லைகண்டதாலு யி
ருந்திலகுஞ்சதமும ஆம்பரத்திலாடிய பொற்பதமுமு புஷ்பவனமீதி
லெனையுட்னைக்க வணுபோகவிதமும் கனவிலு

கூ. பரமகல்யாணசர்வேசா யெல்கள் பார்வதியெனுஞ்சிலகாமிபபிரா
ணேசா கருணைசந்திரசேகாவிலாசம் நாஞ்சுக்கனகசபையிலனவ
தமுமதடேசன கனவிலு

பதம்-இரண்டாந்திருவாசகம்போதி-திருவாசகம்

பல்லவி.

கனித்திருக்கப்போகாதுமானே நின்னை
அநுபல்லவி.
வனத்திருடாராஜர்தம்மைமருவாமலுனே கனித்
சரணங்கள்;

க, காமன்பெருங்கழைவலைத் தெய்ப்பப்பூர்ண
கலைநிறைத்தமாமதியும் சூழலாகப்போய்ச்
சாமமெல்லாங்குயிற்கூவி வையகெண்
றலையிலெழுந்தோனிதென் றெண்ணிமன்பல்லையத்(தனி)

உ, இரவோர்யுகமாருதென்றே செல்லேவ-னினி
யெனவாத்துப்பெருகட்டினை ஏதெனதுசொல்லிவன்
காவிலெய்யுமதனை யெனதுசொல்லேவ-லீறு
காதல்வெள்ளந்தீர்ந்தென்று கலந்தனைந்துபுகழ்பவ(தனி)

கூ. திங்கள்கண்ணகையரலமணிலம் மெயினணி-புலியூர்
சிங்காமவல்லியீடேற்ற பாகமாகரணி
செங்கமலபதத்தினை மனமுணிறுக்
தேனகமழும்பூங்கொன்றைத் தெரிடையதனைக்கேணி(தனி)

பதம்-இரண்டாம்-கல்யாணி-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

சனபயில்வந்தெதிர்நில்லடி அவனைக்கிட்டிதற்
சழுவுவன்றமல்லடி.

அநுபல்லவி.

உபசரிட்டேனைசொல்ல அம்பலவாண ருளாவறிந்தென்னைவெல்ல
சுபதினமென்றணக்குச் சொற்பணம்பாய்வந்திபோ
அபிமயம்பிடிதடிகைகொண டலைத்துநிற்கிறாய் சன

சரணங்கள்.

க, வழக்கமென்றறியாயோ வாதுசெய்சென்ன வார்த்தையுங் குறியா
யோடி இழிகருக்குத்தரியாயோதின வெடுத்தாலிடம் பார்த்துச்சி
சொரியாயோடி உழக்கிற்கிழக்கு மேற்கென றண்டாகருகிறுப்பத்
தேடி மழைக்கொதுங்கிமனைக்குழைக்கிடுகிறுப்வாடி சனபயி

உ. செறிவில்லெனைகளைக்கூட்டுகிறுப் ஏளிதிருத்து நிருடக்கண்ணைக்
கோதிடுறுப் கருதிநிலையூட்டுறுப் விரிதுனைறுகழினைத்
தொலைவிடையகட்டுத்தய லேறுபலகாரு சரிகையிடைவை
யிரவில்வாக்கிந்தாமறியாதுந்திநிகளுகின்றுசித்திராக்கி-சனப

இடகருங்கொழின் பருக்குமேயுனக்கு யெனிமேற்குணம் நிறகரு
மோ மெத்தலையுசிறக்குமோ உலன்டதினில்லைபயம் பிறகரு
மோ முடிக்காயமபலம்காணு முயலுறுவேனெனலாறுதிகிட்டை
கருட நிசதத்தைப்பிடிப்பச்சிலிறுப்பரோறு சனப

ஸ்ரீ வராகர்துணை

பதம்-இ-ம்-ஒளராம்பாதம் ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தெருவில்வாராமேனென்கண்ணுண்-தெரிசனமதாராமே

அநுபல்லவி

உருவிலியொடுதிரிபுரத்தையுமுட்டன்றிசெய்கடாராஜன் தெருவி

சரணங்கள்.

க, வாசஸ்தூன்னிலோலே எனக்கொருவாசகஞ்சொல்லிராமே நேச
மாய்புபூஸ்லேமேனு தூறவாத சாஜனேவெல்லேனே தேசிகனமப
லஷணனுடமுனி தேவாதிதேவனுனிதம்பரனுதன தெருவில்

உ. போதலேபோனில்லேயே யெனக்கிகாரு தாதுசொல்வாரில்லேயே ஈ
தரிம்தேனில்லேயேயென்மேற்றுற்றமேதென்றுமில்லேயேவதனு
மரவுமூனுயிரவருந்திரனவின்னைவருந்தொழுவாடியபாதன- தெ

கூ. மெய்யென்றிருந்தேனேயவரிடசைனதையறிந்தேனே மையல்தனிந்
தேனே பசந்திடுமெய்யுங்குளிர்ந்தேனே வையகமுய்யப் பதருசலி
லபோற்றிட வாழுங்குனகசபைநடராஜனுன் தெருவில்

பதம்-இ-ம் குறுங்கழி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கனவுகண்டேனும்திருந்தேன-மானே - தில்லை

அநுபல்லவி.

அனவரதநடராஜர்க் கன்புசெய்யுநாளே (கனவு)

சரணங்கள்.

க, பெருவிற்பவனிவந்திடவுங்கண்டு தெரிசிதனவி லென்றன்சிவன்
வாஞ்சைபடாடவுமருகினிலையதறுதிபோகவிடவும் மாலையுளாத்தி
டவுங்குமிலாடப்போய்த்தெருவிலும் கனவுகண

உ. கண்டவுடனவர்மீதில் விழவும் வாசங்கமழ்கொன்றைமாலைதனிற்
காயலுற்றழுவும் புணர்சீகபாதநகத்தொழுவும் கொங்கைபூரிக்
கவுண்டுமுழப்புதற்சரிகழுவும் கனவுக்

கூ. ஆய்சனைசெய்செயத் தரவுமெத்தவாராப்போன்சையென்னோரு
தறவுமுஞ்சங்கமலவுண்மீதரவுந் திருநதில்லைதாண்டவனோ-
தநின்பெம்பெறவுங் கனவு

பதம்-மி-ம்-சங்காபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சொல்லவாராய்-நெஞ்சி-சொல்லவாராய்

அநுபல்லவி.

சொல்லவாராய்சேதி வந்தமாமின்னே
நில்லாரடாராஜரெனைச் சேர்ந்தமாலையமயல் சொ

சரணங்கள்.

க, ஆதித்தடித்தேவந்த யந்தரங்கம்பாராட்டி.
தடுக்காகமோடிசெய்தார் சொல்லுதேதுமானே சொ

உ, ஆசையாகிறலென்ன வதிஷ்டமுள்ளேயேறும்
பேசவுமறியாத பெண்பேர்கையாளாடி சொ

ஊ, இருவருமொருமித திருந்தசுகங்கள்சொல்லாம்
ஒருவாறிவரோ ஜாதிலொம்மிருந்தே சொ

ச, சம்புகிலகாமி பல்கர்சந்தோஷம்
செம்பொனணம்பலவாணர் சேர்ந்தசோலைத்தலமையல் சொ

பதம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிருந்துசுகசுவாமிநீரிப்போ
மருவாதிருந்தாலெண்செய்வேன்

அநுபல்லவி.

வையகம்புகழ்நில்லைவனனையகோயென்சாமி மருமலர்மெந்தமிதிலிரு
வருமாயிருந்து சருவிச்சுருள்கொடித்துமருவிமுத்துமுந்தாட மைய

சரணங்கள்.

க, வரிகருழியிலேழிசைகூவத்தென்றலுந்தாவமன்மதன்மலர்க்கணை
தூய உருக்குமதிதனில்லை யுலையாய்மழுகதுபோல உருகுதென்ன
முனையே பரவசமுடைம்ம வருதுகாமவெம்மம்பொருதுவாவா

உ, களபகஸ்தூரிகளபூசிதமேதவாரூடன கலந்திந்திகளாறிகளபேச
அளகமலர்கவிசயல்லாதனிலேயிருந்து அநாதரங்கமாகிளந்தனள
மறிந்துசிங்காதமகிழ்ந்துரீயுங்காளிம்சேர ம

கூ, நில்லைழுதாரிச்சையசேரழுவாயிரவர் நினைத்தினம்தாழு நீசேர்ய
ல்விசிவகாமிமகிழுஞ்சடேசரே மாதலாபனியும பொம்பாதம்சேர்ந்
மிழ்க்கைகாருடைய பெனபிராணசேவகா ம

பதம்-இ-ம்-எதுகுலகாமபோதி-ஆடதாளம்.

டல்லவி.

மனதினிற்நயவாலரம் மீளாதினமிப்படி வருயோகூடாசேர

எ

அநுபல்லவி.

தனதுக்குறையுண்டோவென்கிறீர் தேவர்சித்த
மெனதுபாக்கியத்தில்லைக்கனகசபேசரே மன

சரணங்கள்.

க, உருமத்துக்கமலம்போற்றிருமுகமலர்வானே னெருமனதாயிருந்
தார் பெருமூச்சுவருவானேன் அருமந்தமனதுதான தெருவெங்கு
முலவுதே பெருமைகருதுதழுவுவதுரிமையேசாமி மன
உ, எவர்மோகந்தனில்வீழ்ந்தெவர்மயமானலுங் கமரியின்காற்றைப்
போற்றுவளவேண்டாமோ அவரவரிச்சைவைத்தானவரசருமோ
ல்நவபலத்காலுமன்றேசிவகாமிபிராணேசரே மன
கூ, தயவானலடிக்கடி சுயமாவரவேணும்பிரியவார்த்தைபேசினற்செ
யலாவதே அயலாகவெளித்தளனியாயமோ தேவர்க்குமயலார்
கருஞ்சரியே கன்னையசபைவாணா மன

ப-ம்-இ-ம-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நினைத்துக்கொண்டால் சகிகப்போமோதானே
நிகராகியசாமி செய்யவிண்ணதனை

அநுபல்லவி.

அனைத்துலகுந்தனிக்கு மம்பலவாணனர்
அந்தாங்கமறிந்தே நக்கணினபசுகத்தை நினை

சரணங்கள்.

க, வெடித்தமல்லிகைமுல்லை முடித்தேன்குழலிசிவி
மடித்தசுருள்தந்திகள் கடிக்கசம்பிரமலீலை நினை
உ, கச்சைசெருடிமெல்நசை உலைமெழுகாயுருகித்
தலைநெகிழ்த்தியமிர்க நிலைசோதித்தவிதத்தை நினை
கூ, முதுதஸ்தனத்தின்மேற் கையைவைத்துங்கம்பநித்துச்
சித்திரமஞ்சத்திருத்தி முத்துமுத்தாடினதை நினை
சு, நாவலுபமொன்றில்லாச் சோமசேகரர்சிவ
காமசுந்தரிமதி மோமசபேசரினபம் நினை

ப-ம்-இ ம்-நீலாம்புரி-ஜமபதாளம்,

பல்லவி.

பிரிந்தாலுமறக்கிறதில்லை பெண்ணேஉடனம்

அநுபல்லவி.

புரிந்தாரம்பலவாணர் பூவனாயின்கண்மேனை. பிரி

சரணங்கள்.

க, சந்தனகஸ்தூரிவகைபூஷி மெத்த சரசவிக்கிதலீலச் சுரதமொழி
பேசிச்சந்தமஜனக்தால் வெகுவாசிபிரவிற்றனித்திருக்குப்பெண
ஜனமஸ்தாவெனன்னஜிசி பிரி

உ, ஸ்தனத்தின்மீதி லழுக்தனவத்தூகத்தைக் கொஞ்சிமுகத்தின்மு
த்தம்வைத்துக் குறிபடித்திய சரத்தைகலேகெழித்தி யுமவாயிம்
விதத்தைநாளுங்கல்வியறாராக மனுபவித்திருந்த சுதனைகட் பிரி

கூ, தென்கலேயம்ப தியின்வாசா நாளுஞ்சி பகாமலல்; யுடன் பிரியாத
நேசா எனகவலேதிாகுருந்சர்வேசா எங்குமிஸ்வா யொருயிஸ்லாத
ஈசாகுடாஜா பிரி

ப-ம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிகாளம்.

பல்லவி.

எத்தனை கவர்ந்செய்தாரோ மாமேனதிலலே

ஈதருளேபடிணாதகமா மேனே

அநுபல்லவி.

கர்க்கமானதரியப் பொணனம்பலத்திலாடும்

காரணசூரண பொணனமாமனவர் எத்

சரணங்கள்.

க, கொக்கிறனைகச் சூடுவாருக்கிபபோ கொழுந்தும்வே ருண்டாச்சே
யேலும அகாகரவமபூணடாஸ்பாதமிக்கு ரகனஆர முண்டாச்சே
ஆகக்கனஜுமாமன்றலேனையறிந்கார்க்குகதாட்சணயபுரண
டாசுசே சற்றுடவெட்கமில்லாதிாவாணிகருப பட்டாடைமெத்தவு
முனடாச்சே யெனமமா எத்

உ, ஒருகருமிலலாதபரமேசிஷபோ துலகெலாமுருவாச்சே பெரு
முருத்திராட்சவடமு சூடுஞ்சனடைக்கிபபோ தாயிபாக்ஸ்ரமத் தாயிர
சே கையில்கரிதமானகூச்சலேக் கேட்டவருஷபமேப சங்கரு
மாட்டாசசே புரம் சுரித்தெரிந்தபருகருச் செகாட்சகரென்னுகந்
தாமுருனடாச்சே யெனமமா எத்

கூ, யாணேதமேதாலும் புலிச்சேதாலுமுடுத்தகார்க்கு நாடை சுதிராளாச்சே
உயர்வானதிங்களம்புலிசூடினாகக்கிப்போது மண்ணிறடியுனடாசுச்ச
ரதுமானத்தைதமுன்னுளசுமந்தார்க்கு சைலப்பழவியைப் பிரசாத
ம்சே பெணகள்மானதலைத்தமீபோக்கினாக் காசாவலனுவெயிரு மாட
டமுமுனடாச்சே யெலமமா எத்

மாடியிலறிந்திரிவார்க்கு மேலன்றடியவராகன ரறன்னா ரம்மே தலேற
டத்தமீகருடிப்பாருகுகிபபோ தாயாரன்றினமடாசமத் தூரிபபி
டித்தமுடிபிரும்மேயறியாருகுகு விலாசிபபாயயகாலாசுசே சாகாத
டலாட்சுரு தினலேயென்மீதவொரு காணி முண்டாச்சேயெ

மாமமடட்ட எத்

ப-ம் இ-ம்-ய முருகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்வீர் நடேசர்க்குநான்
தெண்டனிட்டேனென்றுசொலுவீர்

அநுபல்லவி.

அண்டமெல்லாம்பரவுங் கொண்டல்கள்கும்பிட்டே
ணுண்டவரைதுங்கில்லைத் தாண்டவராயர்முன்போய் தெ

சரணங்கள.

க, பொருந்துங்காதல்கொண்டு பொன்னிதழ்த்தேனுண்டு
இருந்தோஞ்சொல்லவோவிண்டு வகாந்தத்தனிற்கணடு தெ

உ, கண்டாலவரும்போச்சு கன்னியதிலச்சு
பண்டுசொன்னதும்போச்சு பார்வையவன்மேலாச்சு தெ

ங, மன்னுமாணமும்போகவி மனதைத்தாண்மறைக்காக்கிச்
செனனிமேற்கரம்தூக்கித செல்லபதினையேற்கித் தெ

ப-ம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

மனசறியாமல்லைமையல்கொணடேன் கொணடை
மையலுக்கென்னபலனாகண்டேன்

அநுபல்லவி.

தினமும்கிருஷ்டபுரியும்
சிவகாமிமகிழ்ந்திடுங் கேசர்தில்லைச்
திருடராஜா மன

சரணங்கள்.

க, மனதில்தாய்க்கு வெருபபாச்சே பினி வாவா கிஷ்டோப்பேச்சே
நினைத்தகொணடாற்பெருமூச்சே பருவ மோரிழையார்க்கிதெல
லாமேச்சே மன

உ, மதிகாய்வதென்னகொடுமையோ மாரன்மலர்க்கணையெய்ய நாறு
கையோசதிக்குயிர்கூவுதுபொய்யோ நிமிஷந்தா நாறியுகமாகு
தையோ மன

ங, துதிசெய்துசொன்னவொருகோடி செய்தசுகலீலைதன்னைமிகநாடி
அதிவிதமாகக்கவிபாடி நிலலையும்பலலாணைரகானகூடி மன

ப-ம்-இ-ம்-நாதகாமக்கிரியை தருவதாளம்,

பல்லவி,

மனமுருகுதுவிழில்புனல் பூரிதுமையல்பெருகுதுமதியனல்லே,
ரதுலவருமுருவிலாதமெனறெத்தீணடுதுகெ[illegible]யுனைசெய்தேன்

அநுபல்லவி.

அனந்தவரதாழுமதிதத்தாண்டவ மரவும்புவிமுனிதரிசித்திடும்
ஹரஹரசிவசிவவென்னியாண்டருளம்பலவாண மனமு
சரணங்கள்.

க, தலமீதொருதாயேன்தந்தை தமரேன்மைந்தர் தாமேன் மனசேன்
சந்தனமேன புறமேன்னையல் சான்வதமேகணசோருது வளை
சோருது கல்லைகதசோருது மெயசோருது கணஸ்தனம் சோருது
பணிசோருது நெறிமுடிசோருதைமோ இலையோ கிருபை கீவர்
தெனனேயணையவிலையோ வீணிநிரந்தரமந்திரமிலையோவினையுயி
ர்விடிவேன பழியெய்துவதினியே. மனமுருகு

உ. விரகாக்கினிமேனியிலெழுதுவேண்டாம்வேழமுனை-சனிபோ
ல் ஒருராகதிருநாமகமாய விழியுறங்கேன் துறங்கேன் அருளாற்
றினமபணிவதுமுனையே அருளாற்றிருமுழுதிர்ப்பதுமுனையே அறி
வனறிதேவனகருணைகரதென்புனிபூர்ச் சிவகாமசவுந்தரிடாகாவுன
கருணைகடாட்சமேபுரிகுவாய் கனகசபேசா மனமுருகு

கூ. தசம்பவிதகுணைகுணந்தகு தகுதிங்திமிதிமியென நின்றெருசுவத
ம்பெருத்திருநடனங் குருசங்காரனே கவசந்தர னுதல்மேபாலவிழி
தருசுவிங்னைபரி லுருகியிதமபெற கலபண்கனையசனின் மகிழ்ந்
தெனை நணடிலங்கொளந்தாள சிவசங்கரதிரிசூலாதர திரியம்பக நரி
லையகநாயகா-திரிபுணடரஹரமகாதேவதேகலாசாயஹர்ந்தி மனமு

முத்தத்தாண்டவர் சபாகாதர்பேரிகபாடிய

பதம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சபாநாதர் பேரில்

திருவிடைக்கன்
மாரிமுத்தாபிள்ளையாடிய தோத்தனம்
சீர்த்தனம்-இம்-ஆனந்தனடையாளி-ஆதிதாளம்
பல்லவி.

திருவிலங்கிதம்படநிறை அல்லாமல - வேறில்லைச்சுகந்தானமே

அநுபல்லவி.

சொல்லுக்கேளிரு நெஞ்சே — சொல்லுவாய்சிவகாம
வல்லிக்கன்புவசமாய — வாணன்விம்மிருகுகும் திலீல

சரணங்கள்.

க. சோற்றுழம்மலைசெங்காய்க் காற்றிலிடி குஞ்சாகத் தூற்றியொழித்துக்
குரோயாற்றி மயக்கந்தீர்த்-தெற்றியனையும் திருநீற்றினலிருவினை
மாற்றிப்பரகதிலிலேற்றினைவப்பதாகும் திலீலச்

உ. தக்குவநிலைகெனிந் தொக்கமனதோடிரு கைக்தலமெதிரே குவித்
தேழுழிமீதில்லைத்தபிறகு பயபக்தியுடனே தெரிசித்தபொழுதி
லுயர்முக்திகந்தாளத் திலீலச்

கூ. கானிதனிகயிலாசமெனமிறைரு கடராஜநிருத்த பவநாசருசெய்வ
தத்துவே யாசருசெய்லோர்கரு மோசம்வரா தெனப
டாசமுலராது. திலீலச

தீர்த்தனம்-இம்மைசௌராஷ்டகம-ஆதிகாளம்

பல்லவி.

தெரிசித்-பேரைப்பரிசுத்தராக்கச திதம்பரமனறியுண்டோ

அநுபல்லவி.

விரிவுற்றபூலோக கயிலையென்றுளவொருமிதகுடகடம்தெற்கொ
ண்டு-மொரு வெகுதத்திரிசண்டோடிரணடு கோபுரத்தைகண்ணாரக்
கண்டு தெரிசித

சரணங்கள்.

க. மேலத்திசைசோபுரத்தினிற் கற்பகவேழமுகன்றனைவாழ்த்தி நல்
லலீலத்திருவாயிலிலேதும் குரான்முன்னினறு தொழுதடிபோற்றி
யுந்துச்சிக்கிலக்கணக்கழுக்கியக்கீரையுட்கொணரு மகாகுரவாயாற்
றி நிருமாலகன்தையினற பவகாமசுந்தரிபாலாற் றிருவிணமாற்றி
வெகுசிலையுடையுமைபாகா சாத்தி அதகாயதத்தை தொழுபதத்தி.

உ. மாபிதிருவாலவன்தானத்திலேதுதிநாச்கழும்பி றப்பயின்று-உமை
யம்மைமகத்தம்பிள்ளாபணிந்தும்மோதிம்யாசுடன்து புலத்தியலென
றுரிதாரைய ரணமதுழும்பழும்பலதாணைகணமுனைமுடையாய்ச
பெயிதபகலுறு களைவெலப்பிரவிப்பிணி வெனாட்பொழிசெய்யுந்
தெய்வ முயலாபகாழச்சேனறு கொழிக்கமடதகருக்கலச்சாறு
யாகுபிட்டாக்காம்பெயன்று தெரிசிதபதி

கூ. நுவலரணபதனாணைச்சேவித்தனிருள்ள ரகசியவுன்னாமையாழியே
ளியானம்பலபுபு முரானக்கணைலறிந் தானகதலையாயலாழிதநிலை
மோனதது வைகறிருந்து செபங்கணமுழுதுஞ்செபிபதபோல நீபிர

நாளுமவானத்தவர்க்குங்கைடவர்தசபாபதிதானத்திற் சேவடி
கேடி மெய்த்தியானத்திலதுபாடியமானத்தைவேநறச்சடித்-தெ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ஏகதாளம்

பலலவி.

தெய்வீகன்தலமிந்தத்தில்லை - இந்தனைவபோகமெங்குகெங்குகில்லை

அநுபல்லவி.

தெய்யவேதனுமாலுந்தேடியேகாணைச் செய்யதாமரை காளயுடையின்ன றை
லையனிருந்து - வாசஞ்செப்யுந் தென்கயிலாசமாமீம பிணை சொல்லப
போமோவொருவாலே பெய்வீக

சரணங்கள்.

க, மதிலாயெழுந்து ழந்சாட்சரமே சுற்றிவளைந்தி நாப்பதுபா நிகரற்ற
மே போலாரந்சதுர்வே தகாலுங்கோபுரமேபாசிசனமுமுயி ' பு
ஙிலைவரமே-யிதுவதனலெத்தலத்தைபுமெவ்லுமீம யுலகுபோ நிறை
லுமிலைக்காணெசலறுமீம-யார்க்குங் கதிதந்தவிஷ்ணுபதமே நி
யொன்றையிதைப்போலேகாணெனனெனடெனறவிமீணைசொல்லக்
கூடுமோ தெய்வீக

உ, மூர்ந்திபுரீர்த்தமுந்தலமுமூன்று முக்கியமுமொருநிந்தலமுங்
கண்ணுறப்பார்த்தவாக்குணாடோசருசலமும் நினைவின்படியே வந்
தேயதுரு சகலமுமலேதசாஸ்திரமுமினைத்தானேயோதுமே - நி
மிஷர்சாந்திபயாயுனைத்தாலுமபோதுமே-யிதிலோர் மாந்தினா
யாமபோது வீற்றிருந்தாற்றீதுயருமோ பிறவினையத்தருமோசற்று
ந்தரா தெய்வீக

க, எப்போதும்நலந்தருவதுவேயிது வெல்லாச்சமயதனக்கும்பொது
வே-வரு றகொபபானனுனினியிதுவே விராட்டுள்ளக்கமதுதான
மிதுவே-வச்சிரக்கொப்பாருங் குழைச்சிபோற் பாகனோ காலந்தப
பாதவராபிஷேகனோதமக கொப்பாந்தலமதுமெப்பாந்தலமிது யு
ண்ணமயிதிலுள்ளவண்ணமையினனமநம தெய்வீக

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்

பலலவி

எந்தனதனந்தனையுமிந்தநற்தலமதுக் கினிதெனலக்கூடாதே யுயன

அநுபல்லவி.

சொந்தநலமுற்றுநடப்பதில்லை மனதிற்றிடந்தாதகுறை மேலே
ஏதினிலுந்திட்டபுயலைனைழுந்தே துணைந்தவுடன் எந்த

சரணங்கள்.

க, ஆதியில்வெண்குடன்தந்துகவுடதேசத்தரசன்பொன்னிறமான்ஞன் தேகம்நீசச்சாதியின் மூலர்புலைத்தணைமைபோய்க்கதிசார்ந்தாரது வேதெய்வீகம் ஒருவேதியன்காயிலோர்சோரிட்டுக் கூடுபோம்வீட்டிற்புகுந்ததுகாம்பின்னும்தீதுறுகவந்தாலெப்போதுந்தரிசனம் செய்திடுமோர்புனிதாகம் - முன்னம்பெய்தது பொன்மழைமேகம் இந்தவுபோகமின்னமனேகம் எந்தத்தலத்

உ. கழுகுபுசிக்கத்தலறியிறந்த கயலுன்னவயடைந்தது கதியேநீரின்மூழுகியெழுமபலஷினமையைத்தந்து முதுமையைத்தீர்த்த திப்பதியே கூனியழுதபுலிகதுட்டிபுண்டிளப்பாறயருகில்வந்தது பயோகதியே-கொலைபழிசெய்யும் பார்ப்பானொருவனுக்கு முத்தி பாலித்தையன்சந்நிதியே-அருளுலி னாதியே-தினந்துதியே செய்துமேலிட்டுச் சொல்லும்சுருதியே எந்தத்தலத்

கூ. எங்கெங்குந்தானிலைதப்பூமிலாகக்கயிலாசனென்றுரைப்பாரொருபேரும்-இதிலங்கமிரந்துதிரும்பிப்பிறப்பாசோவாடியதாளைக்கணடோரும மலர்ப்பங்கயன்மால்முதலோர்வரும் தருச்சனைபண்ணுறுதிருநாளைப்பாரும்-ஒளிபொங்குந்தொனாயிரத்தொண்ணூற்றொருனபதுபக்குக்-கலியித்லாரும் தலமெங்கெங்குமோர்கலிசாருமதாவுமியங்கூத்தசாமத்தும்சேரும் எந்தத்தலத்

. கிர்த்தனைப்-இ-ம்-பியாகடை-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எங்நாளுமவசமாய் சிதம்பரஸ்தலத்திலே இருக்கத்தவஞ்செய்தே

அநுபல்லவி.

பண்ணுகம்புலிகாகம் பார்ப்பானபுலையன்முதற்
பதிதிசெய்திடுயிதின் முத்திபெற்றிடலாமே எங்நாளுமம்

சரணங்கள்.

க, முத்தியன்னையுதரன்மிலகருவித்துதிருவயறுதொந்து பசியொடிறுத்துமிலமிசை-தனிற்றுதளறனடைடுடந்துபருவமாகி இந்தமனுடவினவிடைந்தர் நிந்தபலவுமெந்தணுடையதுசொந்தமெனவே சொல்லின் சிந்தைதனிலமைதிகுந்து பலபலவகத்தைகளைசெய்துதிரிக்தல்லாமல் எந்தத்

உ வட்டஸ்தனத்தில்தொங்கலிட்டவணியழகும்ஒட்டியச்சிரமிழைத்தசிட்டியழகும் நுசற்றொட்டழகு மிடையிற்பட்டழகுமுடையீகட்டழகியவலியிலகிடையறிவழிந்துமட்டியெனவேயதொடர்ந்தெந்திட்டினைமொய்த்தசெறுசிட்டெனவேயவர்கள் தொட்டுமுயக்கிலகப்படம்மிகவுமமதிகெட்டிமெலிந்தலைத்திட்டதல்லாமல் எந்தத்

க. தேசமதற்குளொருகாசுகொடுக்கப் பிரையாசமனத்தினதைமப்பிடா
ற்சன்னத்தினதிசெய்தாசுமுதற்கவிகள்பெரியலுத்தமருக்கூறுவதே
யல்லாம் யீசனதிகப்பிராகாசனிருமத் தாசனுமைமாதிழற்புலாசனை
யவர்கள் தேசனிலருளைகலாசன்கனகசபை வாசன்பிள்ளை கடாசா
னைச்சேவித்தது எங்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

பலமேந்திரத்திற்கும் பலமந்திரம்பொன்னம்
பலமெனனும் மந்திரமே

அநுபல்லவி.

புலவர்க்குமம்முனிவர்களும் பலவர்க்குந்தியானிகளுப்
பொதுவாயிருகருமந்திர மதுவேவெருகுமந்திரப் பல

சரணங்கள்.

க, சென்னைமரணவாதைதீக்கியமந்திரஞ்சேரு நூமமகாமாலையோகதி
யமந்திரம மனதில்மெய்ஞ்ஞானமுண்டாகியமந்திரம பந்திரம்பி
ற்கெல்லாருந்தேசிலாக்கியமந்திரம் பல

உ, முதுகமையோயினைமைகொடுநிட்டமந்திரம் மூர்க்கதபுலேபர்க்கம்
விடுத்திட்டமந்திரங் கதியிலோர்களைகாகாடுதத்திட்டமந்திரங்காட்
டேப்புலியைப்பாம்பை கடுத்திட்டமந்திரம் பல

கூ, அதுவேயெவர்க்குங்காயசித்திக்குமந்திரம் அதுவேவிரிசோவிலைபடி
சித்திக்குமந்திரம் அதுவேயழிவிலாத முந்திக்குமன்மாமஅதுவே
சித்திக்தவெஞ்சிற்றிநந்திக்குமந்திரம் பல

கீர்த்தனம-இ-ம்-மோகனம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பாந்தனையடைந்திடவேணுமெனறுற்சிதம்
பாந்தனையடையுங்கள மாந்தர்களே

அநுபல்லவி.

வாந்தனைதருமிந்தத் கலந்தனிலேயிருந்
மாந்தரெல்லாருந்தல வேபட

சரணங்கள்.

க, காட்டிலிருக்கின்றபுலியும்பாம்பும்பொற்காட்சியுங்கேடறப்பிர்
களே வீட்டிலிருக்கின்றகாமுமுயர்ந்தவேலைவீட்டினிற்செல்லாறது
ங்கேட்டிருடபிர்களே வேறுபட

உ, சாதியிலினைமுள்ள புலையர்முவரிதிற் றனிந்தனியே புனி
னர் வேதியரிலதிகடோஷியொருவரிதின் மேவிப்பிரார்த்தியிகினர்

கூ, தென்னிபிறலெண்ணோயனிருக்கச்செய்த வீட்டைவடைகலியறிதன்பாரே தென்னியசெம்பொன்னிறஞ்செய்த வீழித்தனைதத்தென்வேகாசமென்பாரே.

பர

ஈர்த்தனம்-இ-ம்-ஆ்ரபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒருக்கால்சிவசிதம்பரமென்றுநீசொன்னலிருக்காதாழ்வினையே

அநுபல்லவி.

கருக்காரருக்கிதழெரிரும் பொதுவிலொரு
காலீந்தாக்கிநின்ற கோலத்தைமனதில்வைத் தொ

சரணங்கள்.

க, ழும்வலியுடையபஞ்சாக்கினியிடைநின்று சொலுபங்கரிவானேன்
மனை வாழ்னவலெறுத்துக் கனிகாயுஞ் சருகுந்தின்று மாதவம்புரி
வானேன் பலவேள்விகள்செய்தந்த மோமகுணடத்தி ணெய்யை
வீணிலேசொரிவானேன் காதுங்கேளாவில்லாத முழுமுனிகளாய்ந்
தலையிற்கனத்திட்ட சடைதனைவனத்திட்டுத் திரிவானேன் ஒரு

உ, வேதமந்திரஞ்சொல்லி யாயிரகண்டன் புவிமீதினில் விழுவா
னென இருபோதமுழுஞ்சிவந்திடத் தலங்கடோறுந்திரிந்து பலதெய்
வங்தொழுவானேனா கொல்லனுலாதுந்துருத்திபோலே வாயுவைக்
கும்பித்துடல்யோகத்திலெழுவானேன் ஐந்துபூதங்களுங்கலங்கவ
கப்பிரதட்சணமாய்ப் புரண்டுபுரண்டுமதிமருண்டெழு தழுவா
னேன ஒரு

கூ, உருக்கியுடலிலிமத்தவருத்தியுறக்கத்தையுமுனையுத் தரப்பானே
ன்சிலு யுரைகில்லை நிர்வாணியாகிலோகவாழ்க்கை யனைத்தையு
ம்மறப்பானேன் வருகுரைத்குந்திரைக்குங் கற்பமருந்திச் சித்தர்க
ளாகி நாடெங்கும்பரப்பானேன் சபைதந்திறைக்குளமறவாகியிரு
கரும்ரகசியத்துன்நிரன்தெரியாமல் வீணேபிறந்தின்னம பிறப்பா
னேன. ஒரு

ஈர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவசிதம்பரமென்று நினைப்பாயே உனக்
கபசெயம்வராதென்று மனபேயே

அநுபல்லவி.

லைசமுமுனக்கிதென்றறிவாயே நல்ல - கன்கசனைபில்புலி
பனகமுனிவர்கள்தொழுவனவரதகடனத்தனேயாதேனு சிவ

சரணங்கள்.

க, கன்மனினைபொய்சேனயறலாமே பொல்லா மன்மகவானைதீர்த்து
தேறலாம சென்மசாகரக்கையேறலாமேயெழுந்து சென்றபோ

நிலுஞ் சம்மாகின்றபோதிலு மொன்றைத்தின்றபோதிலும் டாடி
ன்றபோதிலுமே சிவ்

உ, மனிதருறவைமெய்யென்றிருக்கதே கதிர்முனபனியுமுலைவாழ்வை
ச்செல்வஞ்செருக்காதே தனிலேசமத்திரமிதைச் சுருக்கதே பரி
தக்தவேனையு மிடச்சுவேனையு மனம்மொக்தவேனையும்பிள்ளை
க்தவேனையுமே சிவ

ஊ, ஒருமந்திரத்தையுமேசொல்லிக்காதே மிக்கதிருமந்திரமன்றி யொன்
றம்லபிக்காதே கருமக்தப்பிழம்செய்து விக்காதே நில்லுகா
ட்டிநிலையன்செய்தவடிவினிலுறதிலைபோகாட்டிடு மொன்றிலுமாட்
டினில்லாதே சிவ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செந்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமுமிரார்ருள்,கலமிருகு மென்னிருருக்கா
தியன்மலைக்கிறுய்மணமே

அநுபல்லவி.

சென்னசென்னன்நலபுகழ்னெக்குமோடக்கலே!க்கு
சோதிக்கறிக்தாவிம்ப ஆதிசிதமபரம்போல்

சரணங்கள்.

க, சர்க்கரையுந்தென்பாகுஞ் சனியாய்நிறம்பெற்றலுஞ் சர்க்கரு
சிமாவிலிருப்பது பிரயாசம் முருக்கஞ்செம்பரத்தையும் நிறமா
ன்றுனலுமந்த முருக்கினிலுண்டோவாசம்
தனிக்கும்வச்சிரக்கல்லுந் தறப்புமொத்திருந்தாலுந் தரிப்பைதந
ல்லிவச்சிரந்தனைத்தரிப்பதுல்லாசம் உரைக்கும்ஸ்தலமைந்தக்
ரைக்குவிழிந்திட்டாலும் மும்பர்வந்துதொழும்பொன்னம்பலமீச
கைலாசம் இன்

உ, உப்புங்கர்ப்பூரமு மொன்றைப்போலிருந்தாலு மூரைக்கும் பெரி
யதாய்க்கர்ப்பூரந்தனைச்சொல்வாரோ!இப்புவியிலெலர்க்கும் யோ
க்கியந்தருல் கவிரிக்கேற்பது சணலுரோ
ஓப்பரிதாய்வினைக்குரு தெய்வீகமுன்னையாற்றுக குணமையெய்
ரைப்பதுவர்க்கழியாற்றுரோ அப்படிபோலேனைம ஸ்தலமிருந்
தாலுமந்தவினைதொலைக்குந்திவ்வைப்பதிக்குகேரோ இன்

ஊ, விணலுலகத்திலுமினைமென்மையுங்கூடி வெண்மையுமிராமொருரு
ணமதிருள்வினிலுலதுதன்னுலவியலவ்விரிகலாய்ப்பூதகாலு
மொருதாமனைக்கொல்வாது
மண்ணுலகத்திலுள்ள சருக்களனைத்துங்கூடி மருவுலவும்பூடகத்
தருவுக்கினையவராது புலனிலுள்ளுலன்களெல்லாமுருந்து ரூடகன்
வாழும்புண்டரீகபுரிழுமேபோற் கண்டுகொல்லேறாது இடை

சித்தன்-இடம்-எதிருலகம்பாதி-ஆதிசனம்.

பல்லவி.

காலைத்தூக்கின்முடிந்திதெய்வமே என்னைக்
கைதூக்கியாள் தெய்வமே

அநுபல்லவி

வேலைத்தூக்கும்பிள்ளை தனைப்பெற்றதெய்வமே
மின்னும்புகழ்சேர்திருவைப் பொன்னம்பலத்திலொரு

சரணங்கள்.

க, செங்கையில்மான்தூக்கிச் சிவந்தமழுவுந்தூக்கி அங்கத்திலொரு
பெண்ணை யதினந்தூக்கி நன்னகையைத்திங்களைக் கதித்தசடையிற்
றாக்கி இங்குமங்குமாய்த்தேடி நீருவர்கண்டறியாத காலை

உ, கற்றிமதகளந்தூக்கி நாதகர்யாழ்தூகதைத் தொந்தமென்றயன்முந்
சதியொடு தூக்க சிலம்பமதிழ்ந்தவாதேனர் செனனிமேற் காந்தூ
கழுந்தும் வலியுடையமுயலகனுனை தூக்க காலை

கூ, குமபமணடந்தைத்தூக்கக் கொடும்கைகும்பத்தைத் தூக்கப்பை
மபெழுற்கவர்கொடும்பகை பாரத்தைத்தூக்க எம்பிரபாரத்தைவி
ராட்டித்தயதாமரைதூக்கச் செம்பொன்னம்பலத்திலே தெற்குழு
கமாயொரு காலை

தோத்தரம்:-இ-ம்-புன்னைகவசாளி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

உன்முகம்பார்த்தபுயமென்று ஒலன்முகம்பார்த்தருளமற்
றென்முகமாயிருப்பதென்ன வைம்முகத்தையாவே

அநுபல்லவி.

மின்முகம்பார்த்தாதித்தில் மேவும்நடேசதேயருக்கன்
தன்முகம்பார்த்திடவிரும்புந்காழுரைபோனன்விருப்பி உன்

சரணங்கள்.

க, யார்க்கோலுந்த விருந்தெனதே யறியாதுபோதிருந்தாப் பார்க்கிற
வர்வாரினியெல்பரிதாபமுழுதுதீர்த்திறதெய்வ முறுதெய்வ மு
னையாறியுண்டோ நீர்க்குமிழியாத்னைநிகர் நீக்குழன் வந்தாட்
கொள்ளுவதெனை உன்

உ, தூக்கியதாளினைமுடிமேற் சுமக்குழுயலகன்பாலப்பாக்கியஞ்செ
ய்யாதகொடும்பாதக மூதனினைதேல் கூத்தூரல்செய் தோலமிட்டுக்
கூவியுன்றனை நீகாடிஸ்கூன்றேர்க்கி வாழ்தாதனைத்தூழிதண்டனி
ட்டிடமூர்த்த உன

கூ, காரினைப்பூக்குழுவொடிற்கொவ்வைத்தேவு புரிபூரினிற் காண்பவ
ர்க்கு முதியதவும் கடாதகர் டாரினிவ்வுரலெடித்தன் பதமல
ர்த்தோவா காமு நீரிலைத்தோலே நிலைதவறுக்கித்தலைவணங்கி உன்

சித்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

எதுக்குதவிபிக்காயம் சமத்திலுல்லுருவதேதாயம்

அநுபல்லவி.

சிதப்பிலுறயுணிசோதிச்சடைமுடி தேவன்புதினைபின்மே
லம்பலவன்பொற்பாதம்பணிவிடைக்காசிக்கயஞ்செய்து
பவத்தைதயொழிகாமலவத்திலேபிறக் எது

சரணங்கள்.

க, கருமாசன்கடிக்குங்கட்டைபிரமன்தைக்குமென்பதுபிற்றச்சாட்
டை-திருமிகட்கொருதண்மருட்டை காலனிட்டுபோதினிலொட
லொட்டை-வருமினிதை மெய்யென்போர்க்கும் பெரும்பழிமால்
கிஷமுஞ்சியுமவழிப்பும் நிறைசூழியருனமயின்யிமதனை யொழி
யொழியாம் நமபொறைகளின்மேற்குமிழி எது

உ, விற்சுமும்மலஞ்சேரும் விடுபுலவேடனைவரிருக்குங்காடு கருஞ்சு
ப்படறலைத்தோர்கூடு-இதைச்சதமென் றெண்ணுவதெல்லாம்மீகடு
மஞ்சினமேல்விம்வான்வலஷினைகூறும்வழ்ப்பயரிலேபடா றாமயல்
இதநினம்தோறாட்குருநிலம்பொறிகலங்கி மதிமோதுர் சுவாசமட
ங்கனற்றொடக்கூடாதுகூறும் எதுக்கு

கூ. கொடுவினைமுனைக்குத்தோன் மூட்டங்கழுதுகொம்பு காய்கரிக்கும்
விருந்தாட்டஞ் சுடுகாட்டைக்கினிக் கிரிகாட்டக்கினிக்கிடுகாட்ட
மந்தச்சூட்சமபாத்திடில்பாம்மலாட்டம் விடுவிடுருவெடித்திடுவ
தனிமுனைவினைக்குக்கிருபைபமக்தளிக்க வல்ல எனைனாடணை
ரும மெய்யன் பொனைம்பலவன்றிதன்னைப்பணிக்தாற் பிறவிநோ
ய்தணிந்து போம்பின்னை எதுக்கு

சிந்தாஸ்துதி.

சித்தனம்-இ-ம்-ஆசி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஏன்னதுன்னிவாய்வான் பயப்படாமலுவந்துன்
னிணையடிபணிவேன் ஐயா

அநுபல்லவி.

பொன்னம், நவரனமே நின்னைநினைந்தபடியே
புலவர்களேத்தி முன்னருள்புரியவரமருள்குவாய் எனக்கு

சரணங்கள்.

க. பாய்திரைமாடனை ஆயிரம்பெருந்தோள் பிளந்தபயங்கரியுமிரு பக்கமுங்
காவுதே பெயும்பூங்கழை முன்னமைத்தின்ன தூசாவலில் பிழுத்தவரசாக
வானண்டம்பிளந்திடுக்கழ் எனக்கு

உ. கொழுந்தவிட்டேரும்மழற்பிழம்பாருருவன்னைநாதப்புதேகொழி
யெல்லைக்காடு சூழ்டிருக்கப்பொறப்புழுழித்திருக்காதெப்போது
மூன்றெஞ்சிற்குருப்புவினைத்தான்புத்தனென்பதை நினைத்தாற்றிரு
ன்றம்பெலற்ப்பு ஏன்ன

கூ. ஆதிபின்மாலயனுமடிமுடிதேடுவோனே-யாதியந்த மில்லானின்ற
ருமனைபாடுவோனே-பார்திமதிணைச்சடைமீதினிற் சூடுவோனேபாத
த்தைதுக்கிபொன்னம்பலத்தினின்றாடுவோனே. ஏன்ன

சீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

விமம்பலமாகிசிருமன்சமாசீர் வேணைப்பிடைல்லாப்பாகியோ
ஆதிபல்லவி.

காதிற்காணிபாகியோசோடில் கையிற்கொண்டூரே
கனகசபைநாதசோபக பஷணலஃசோ(விடு)

சரணங்கள்.

அ. உளக்கனிலாய் பலவுயிர்களுக்குப்படிதா ளைக்கிறமைமதனன்வ
ன்கரு ளினிலிருந்து-இளக்கறியாமம் சென்றெவிராழியாலாதனதையள
க்குருசிமாட்டி சொக்கமனையாட்டிபாயிருந்து விடு

உ. நாட்டும்பற்பலயிதிலெல்லாம் தலைவனுகச்சூட்டிக் குபோகீக்காத்
தோழனென்றிருந்தும்-பூட்டகம்தனியாசசேபுலிபாம்புக்குள்ளே
யுனற-றூட்டாமல்தாங்கியனையுடம்பாகீரையா விடு

கூ. வெம்சொப்பிலுன்னகப்பாத்தான்மேல்பூச்சல்லாமலுள்ளிலும்புற
ம்பிலுமொனறிலுமில்லையே என்னிலென்னைனபோ லெக்குமிருப்
போலெனறெருருக்காலே - தள்ளிக்கூத்தாடினீரோ சொன்னசபை
நாதரே. விடு

சீர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

என்னைபிழைப்புன்றன் பிழைபடைபாணினை
யெணணிபாத்தலாக்குமபழிப்பையா
ஆதிபல்லவி.

அன்னைக்கணை-நிபாலூறல் சொருபாலூம்மாறிதீர்
ஆட்வாடையெதிர்துகுலைவிக் தம்பலமேறினீர-என

சரணங்கள்.

க. கூடைமன்கமக்தலைப்பெரிதீரே முலைவர்கொண்டுபெண்களி
பதுகிலுரிதீரோதுடிக்கதிர்த்துபிரிதீரே. பலியோயொருது
ன்பினைகையம்புகுத்துதிரீரே-கூடைகுலி விதையன் கிர்லாலடிபட்
டீரோ காடேகுடிதிருப்படாய் எனனை

பெண்டாட்டிமுழுகிதாளுச்சே-பெற்றபிள்ளைதப்பன்சாமியாலி
ப்போச்சே-பண்டாரமத்தணன்தாதனெனும்பிராச்சே - யாரும்
பழிப்புக்கிடமாச்சே சாம்பன்மேற்பூச்சே-அண்டர்க்கரியகூத்தை
யாடியுழும்மக்கிக்கே -யெண்டிற்றழியா மூவாயிரத்தினிலொருபுன்
கே. னன்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

உம்மைப்போலாட்டைபெறித்தம்பலத்தினிற்பா
சொர்வரைக்காமிணைனியா என்ன

அநுபல்லவி.

செம்மைமலர்த்திருவாழுஞ் சிதம்பராதனே
திண்ணமலொருபிள்ளை கொன்றபழிகாரோ-உம்

சரணங்கள்.

க. யானைத்தோல்புனித்தோ னாடையுண்டதாட்சி-யதுவல்லாலெலு
ம்பைகோத்தணிந்ததற்குச்சாட்சி-மானைக்கையிற் பிடித்தவாறே
யுமக்குத்தாட்சி-மழுவெடுத்தறுமெய்யாச்சோ கழுருக்கேற்றகண்
காட்சி உம்மைப்

உ. கிடைபிற்கிடைத்தவாயனடியைமென்னத்தேடிக் - கிட்டமேபோதுமச்
சானென்றொட்டிநீருறவாடி-அடவிபபுலியும்பாம்புமறிந்தொருமி
த்துக்கூடி-யாட்டுக்காலுக்கெட்டிப்போட்டிருகருதோகாடி உம்

கூ. வெற்றிவிஜயன்பன்றிவிரும்பியடிபட்டீரோ-வேடன்வாய்ந்தனைய
ச்சில் வேண்டிருசிகணடீரோ சிற்றிடைச் சிலையபடாகுந்சேர்த்துத்
தானேகொண்டீரோ - சிதம்பரோசரோ யிட்டாற்றிருமேனி தூவண்
டீரோ. உம்மைப்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இன்னம்வயிரமுன்றனிருந்திடுகையிருப்ப
தென்னகாரணத்திற்றானோ

அநுபல்லவி.

தன்னத்தனியறிவிப் பொன்னம்பட்டனிதேசமே
ஜலபதிராயகாலத்திற் சர்வசங்காரஞ்செய்தும்-இன்ன

க. கருப்புவின்முதல்சண்டைக்கெதிர்த்தபோது மனக்-கறுப்புத்தீரவு
கண்ணுல்வதைத்ததுவும்-நெருப்புபோலெரிறிவந்திடுங் கொடுங்
கால்-நிலத்திலனறிவிழ வுதைத்ததும் மருப்பக்வெரிபிற்றைக் கிழி
த்துட்போர்த்ததும்போல்லா-மருத்துவனுயிர்நினைத்ததுவும் பொ
றிப்பபபறித்தனைக்குமாகனேக்கானகத்தாற்பூமி தனிலழுந்தப்
புனைந்ததுவும்போதாமல் இனனம்

உ. சேரலாதிரிபுரம்வெந்தழிறுநீராகச்சிரித்து மனதின்படி முடித்த
துவும்-வேருடன்னருக்கன்பன முறிந்துபலபமென்று - விழுந்திடக்
கன்னத்திலடித்ததுவும் - யானையுடனெயும்பண்ணித்திக்குவிசைய
ன்பெற்ற மந்தகாசூரனைமடித்ததுவும்-கோரநரசிங்கத்தைவீரசிம்
புன்னாய்வத்து வெகுத்தி யிழுத்தாசத்தின் சூடித்ததுவும்பதாமல்

க. கன்னைமறந்தமதமிகுந்தமகஞ்செய்தக்கன தலையை யறிந்ததழ
லிற்றீத்ததுவும் பின்னும்தக்கணுக்கு மருகனென்னுஞ்சந்திரன் பி
லனெழிவுற்கிடகாலாமேய்த்ததுவும்-அன்னத்தினைப்பரியா யேறு
மபிரமன்றலை-யைத்திலொன்றையறுத்துச் சாய்த்ததுவும்-வன்னம
பலவாயுள்ள பொன்னம்பலவானனோ வலியச்சலந்தரனை மாயாத
துவுமல்லாமல். இன்னம்

சீர்த்தனம்-இ-ம் தொடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எந்நேரமுமொருகாலைத் தாக்கினொண்டிக்கொண்
டிருக்கிறவனைகமீயதையா

அநுபல்லவி.

பொன்னுடம்போற்றுன்தொல்லைகன்னுடனேத்தந்தில்லைப்
பொன்னம்பலவானனே மின்னைந்தானுமூன்றுமல் ஏக்

சரணங்கள்.

க. எக்கியெருப்பவிக்கத் தக்கன்வீட்டினடந்தோ-எமனை வுதைத்
தபோதெதிர்சுளுக்கேரிகொன்தே-சிக்கெனவேபிடித்துச்சந்திரனை
யிலெத்திற்றேய்த்த போதினிலுதைத்தோ உக்கிரசாமுண்டியுடன்
பாதுக்காடியஞசந்தே உனைடஞ்சுடம்பெங்கு மூரிக்கால்வழி வந்
தோ ககபுலிபாம்பிருவர்கருங் கூத்தாடியாடிச் சலித்துத்தானே
பொற்பாதமே வலித்துத்தானே தேவரீர் எந்நேரமும்

உ. பொருட்பெண்ணிடத்திற்சுத்து போனத்திலுறும் முண்டோ பொல்
லா-முயலகனமேல்னவத்த போதினில்கலிக்கண்டோ அருச்சுனன்
னுடன் கட்டிக்கீழ்மேலாய்விழுந்தபோதிர்க்கு றம்புறண்டோ
சிவிரசிற்மண்ணீரேறிற்றேகத்தில்வாதக்கொணடே - சேர்க்குச்
தோழனேபோலுமக் கேற்கலேமுடமுண்டோ-எருதின்மேலே பெ
ண்சாந்தினையுந்தாக்கிகொண்டுபாய்ச தோன்போதிலொரு காற்
றுலுமாறுப்புரண்டோ. எந்நேரமு

சுடர் மலைகிள்ளிலடிவைத்துவளைகைமக்களிக்திட்டோ வாரேர்வலம்
கும்டோது மருடமுடிகள்பட்டோ கலம்குகைலிவிட் டெழுக்கரு
ளிந்நில்லியினடந்த வருத்தத்தைத்தொட்டோகலகலெனுமபொ
ற்சிலம்பழுந்திக்கால்வலித்திட்டோ கடியலர்க்கனபாத முடிமேலி
ருத்தி நட்டோபலபலவிகதி லெலுவிகம்தோவறியேன் பொன
னம்பலவிலாசரோ நில்லைத்தலநடேசரோ நீர்தான் எங்

தீர்த்தனம-இ-ம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இனமவிடருநிப்துகூடுக்காடிறைவு
மூவாயிரத்திலோர்பங்குபுக்கே

அநுபல்லவி.

பொதுவிலாடிறல்லிடியாரோகத்தைப் பூண்டவரோநில்லை
தாண்டவமேரயுடக் கநிகப்பங்குகிடங்காரோ முமாடிடம்பில
ரைபபங்குகனையுமோர்வலாரப பெணழுக்களிதீரோ இனந

சரணங்கள்.

க, தெண்டிரைக்கங்கைகளைச் சிரசினமேமேலேகவிழ் நிங்கனைக்கறி
ரைச்செந்தீனையழுக்கண்ணாகி எனாழனைசகலுலகருந்தொழுட்டே
மான்மழுவேந்திதென்றிசைமோகி னினை. வதமேடனைடபொன்
குமோனைபோக்கி மிகவுங்குரிறுவிரனிருதாகினைகினிவீக்கி உ
ணடரியழுயவின மேலொருகாம்றுகி யலசகனைசந் தொருகாலே
யசந்ததாகித்தாகி இனந

உ, படர்ந்தசடைகளிருபக்கமுந்துலண்டாடப் பாதிப்பினறகுலுங்க
காதிற்குழையுமாட நடந்திகட்டியஞ்சொல்லி நந்திமதிகளுடட
நாரதர்யாழுபாட தொடாந்துநான்முகனைதாள்தூகிப் பண்டைறு
போடச் சுமக்குஞ்சோடனைமுடி துளக்கிமெளிந்துவாட நிடநெ
ரியாதெங்கு மடர்ந்துபூமழைழும் விந்திராதிபரும் போர்க்கவுந்துவ
ட்டங்கூட இலைத

ஊ, வெம்புலித்தோலைடவிளக்கியனரயிற்றோன மெலிவுயர்நெ
ருபாம்பும்புலியும்கிழ்ச்சிபூன கட்டீரமாய்வைதுக் காடுகின்றபத்
தாகாளிமனதுகாண பம்பைபமல்லோரிதுத்துபி யாதியாய்மேலைவல்
லியமார்பரிகளப்பலரும்வந்தடிபேண கம்பினவனைகளாக்குரைரி
ம்பொணம்பலவாணநடதோ நீர்கொண்டாடதலிகன்கலைவ இனு

தீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம.

பல்லவி.

அம்பலத்தாடிமடிப் பெண்கையும்மிடத்தி
லறிந்தேனடிங்தென்னையா

அநுபல்லவி.

வம்பளிர்கொன்றைசூடுந் சிதம்பரேசரேயுமது
ம்ராக்கத்தையெல்லோமுன்றிப்பார்ககப்போனல்கூத்தாச்சே அ

சரணங்கள்.

க, பெண்டீருடன்பிறந்தமைகதுனைகருணைப் பிள்ளையைப்பார்த்
துக்கண்ணுறுத்சுட்டீரே பின்னுக்கண்டோர்ளங்கப்பதற்குப் பெண்
கொடுத்துமமான்னைக் கழுத்தையறுத்தழலிவிட்டீரே உமக்குண்டா
ளகுணம்தானே வேதமெல்லாங்கற்றோன றனலொரு தலைதனைக்
கொய்துவிட்டீரே சடைபபண்டாரம்போல் வந்துகுழந்தையைய
றுத்துண்டபசியாளி வயனேறவரும்பறிக்கத்தலைபபட்டீரே அம்

உ, போரிட்டெதிர்த்தருகில்வந்தமைப்பிரத்தானைப் புண்சிரிப்பாலே
குடிகெடுத்தீரே வயதிரெட்டுமதினைந்தபின்மார்க்கண்டனைத்தொ
ர்ந்தலேமனைச் சொற்புரட்டிறற்றுத்திரே முனி வோரிட்டமு
தின்சேருமாதர்கவனமயக்கங்கொளை நடைகுலைந்திடவேடமெடுத்
தீரே பன்றி வீரிட்டுவரும்போது கூரிட டகனைகொண்டவிசயனு
டனேவட்டன்போல் வீணசண்டைதொடுத்தீரே அம்

ங, செமமனக்கிழவிதந்திடும் பிட்டைதினறுவேலைசெய்யாமல்வினை
யாடிகுதித்தீரே ஆதம் கும்மைப்பிரம்பினுலேயரசனடித்தாலனை
கதுயிர்க்குமடிபடவிதீரே எங்களம்மைசிவகாமி யினைபிரியாதி
ருந்துயழுந்தச்சிரசிலோர் பெண்மதிதரிதீரே அன்பர்தம்மைவந்தா
ளாடுமுனுந்பிதம்பரேசரேகீர்தான் தாண்டிமுயல்கனைத் தின்டி
யேயிதித்தீரே அம்

பீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுகதித்தனேமோடிதாணுமிக்கென்றன்மேலையா

அநுபல்லவி.

பாதிப்பிறையிச்சடையிற்றரிதபாமரே தில்லைப்பதிநடேசரே

சரணங்கள்.

க, ஆட்டுக்கால்லெடுத்தம்பல தினின் நீரதனைச் சொன்னேனேனை ஏற்
றமாட்டிக்காரனென்றுநடராஜனும் வாய்மதுந்சொன்னேனேனை
தலையாட்டிலையிற்சுழலடிரென்முந்தவண்ணமுனையச் சொனனே
னேனை பல்லைக் காட்டிலேமுப்புரத்தார்முன்னே னினறகலையுமெச்
சிலுனடலைதபுந்சொன்னேனேனை ஏது

உ, சாதிபுந்தாயுந்தகப்பனு மில்லாத்தனியனென்றேனே பெண்ணுற்
பாதியுடம்பாகிக் களனுஞ்சுமந்திட்ட பனையனென்றேனேனை சாதி
பேதமாய்ப்பிள்ளைகுக் குறவர்வீட்டிற் பெண்கொண்டினென்றே

மே மடைதையோதிலவணங்குநேடசிசேயும்மைகாவெனுப்பாருமில்லாத
கபடியெனமேலே எது

க, அழுந்தவேடிரம்பபடிப்பட்ட கூலியானதென்றேமேலே தலைசரிந்த
கவளமெலும்பணிந்த பயிதநியகதாரென்மேலே கட்டி முந்
நிணியினறிம்மிதாலுமித்தனைதப பழிப்புச்சொல்லும்மேலே ம் பாரு
முன்னைதனையதெல்லை ஆணடியாய்வந்த குடிடெலையமெய்யனியி ம
ச்சொன்மீனேலே வது

கீர்த்தனம்-இ-ம-கேதாரகௌளம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாருங்கள்வந்து பாருங்களாட்டிது மைபுரிடையதேயே

அநுபல்லவி

ஊருங்காணதோதிலடலை யற்ற தந்தேமேல்லை
யாலேபகுறையிலான மேலையால் தாயை

சரணங்கள்.

க, ஆருநிற்புற்றிடமமர்ந்திருந்தபுராரிப்பரச் ரூ பாயாயிரம் பரிசு
ணிந்தபுரவிவினமீபச் ச கோரூபாயிரம் பரிசு
மீனச்ச யாகச்சிலைகரகுகயிறுர் கட்டிய நாயனாருப் ச பாரு

உ, சகலசுபசுகாவிதனைத கற்பதனுலெனனை கற்றுவொருவரும்பாவாரி ந்த
னுகியுமென்ன சகலமந்திரதந்திரந்தான் கலையனுகியுமென்ன மலையி
ம்கட்டிக்கேறற பச்சிலைனவத்திருந்துமென்ன பாரு

க, மைகண்டமடந்தைகாணக்கைக்குள் மழுவாவனையுந்து மாயவரா
யுமபந்தைக்காயச் செப்பினடைறத்துந தக்கன்தொழிலுக மேகரு
கொக்கிறகைதரிந்துச் சடைபகேற்றசூந்தாட ச மாயபுரியாவரு
தையும்முப் பாரு

நிந்தாஸ்துதி.

ப-ம்-இ-ம்-நீலாம்பரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னகாரியத்துக்கிந்த பேயாண்டிமேல
இச்சைகொண்டாய்மகளே

அநுபல்லவி.

,கன்னைரொருவரில்லாத பொனணம்மாவல்லவோ நான்வளரிய
கழலுக்காட்டியெவர்களுந் தழலுக்காடையலாதேனன ..ன

சரணங்கள்.

க, காடுகுந்தசுந்தாரம்பிடொன்றில்லாமல் வேதிர காடோனருஞ்சுந்தரியான
ருமாதேடையல்லாமல் ஓடியிரந்தான் பிரிவிலையாடற் பிரமுறு முனைட
னெச்சலிலேவண்டாதனென்ற சற்றுஞ்சொல்லாடஸ்துர்ம்மாயத்தை
லுருவம்மங்கெனிவாசை பேர்ந்தபிட்டைபிருமதிய பிரியாடி பு

லானே சார்ந்தவரையம்பலத்தனிலேற்றினிடுவானே தீர்ந்தபட்சு
நெற்றியிற்றிருநீற்றையிடுவானே என்

உ, சமர்த்தாய்கேட்டாண்மைதேடலறியாயோ இந்தத்தப்பிலிமே ரை
சையையெறியாயோ இமம்புரட்டனென்பதுக்குறியாயோமழுவெ
டுக்கும் வனனெஞ்சனென்பதெணணினீத்தான் பிரியாயோ ஏவாது
தொன்னேனிசமெனறெணணுவாயென்சொல்லி மாலே கொள்
ளாதேகொண்டால்லருமெயதிகசள்ளை பேலேயல்லாமலுள்ளேபு
ள்ளே புட்டுக்காட்டினுக்கலே தோலேயுல்லாலுடிக்கத் துணியொ
ன்றவனுக்கில்லே எனை

ஈ, குதிரைமாறூனடியெத்தனடி மெத்தக் கொஞ்சமதியுடைய பித்த
னடி முதுமையினமையில்லாச்சுத்தனடி சடைமுடிக்குளொருபெ
ணடினரையடக்குஞ்சமாத்தனடி முன்னமானகத்துச்செய்தான்முப்
புரம்மானரேசமா ஏன்னசொல்லியுமூனகதே னவனுடனேசம்
யுன்னங்கண்டறிவதற்கு கணுதினம்பிரயாசம் பொனனைமபுலவனை
யுட்புகும்து பார்த்தாலாகாசம எனை

திலகாழியம்மைமேபரில்

தீரத்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஏனிந்தப்பராகருவனைமீதினுனைச்சென்னையன்முடிமாவம்மா

அநுபல்லவி.

பானந்துலெவியபழனந்தனிற்கயற்பாயும்புலிசெயிலான் றிசைமு
கன் வானிந்திரனெறுழுமானந்தவடேசர் வாமமுறைஞ்சிவ காம
சென்தரி ஏனி

சரணங்கள.

கு, துக்கசாகாக்குழுந்தியருட்சுரையுறிலேன் பிறவிச்சுழலி லலைந்த
லைந்துழலுஞ் செயாழிலினைமாறிலேன் பக்கந்தனிலெனைக் குகவி
யுனையறிதே றிலேனை ஒழிபாப் பாரப்பெருஞ்சுமசாரச்சுமைமனிட்
ருமதேறிலேன் ஆகனைம் நிக்குரிவுறிற்பலாருமைக்கலியிபதீர்
கதிடர்விடிற் பார்த்தயர்க்டலெப்போ மக்கணைமேற்பெற்றதாயார்
க்குமெலறுபோ லருந்துமத்திசயனை நீ குறைக முறைத்தனைக்
கொபதிபோ ஏனி

உ, சொல்லுமுடிநிறுதிலலாபனைத்தின் விசாரமோ முடியுச் சோதிக்கு
பெனைஞ்சுதிப்பதும்பட்சபாதமோ கல்லுகல்லு வுனக்கிதுவும்கா
ன்செய்தநேரமோ ஏன்னைமனினைழுக விடுலதுஞைக் கலங்காத
மோ செலலச் சொல்லக்கல்லுங்கையுமுன்னெஞ்சுங் கையாழியு
மடிபபழிவரும்படிசெய்தாய்நீயே அல்லல்விடினை தெருவிலுத்தானை
ரூயாயே யுடுனைபப்புடைத்தவர்க்காஞ்சுக்கடனாறுதியு ஏனி

பிஞ்சுமதிதழல்வஞ்சியெனுமபிராமியேதெய்வப் பிடிக்குமொருகு
கைகொடிக்கும் வாய்ந்கன்மாமியே-தஞ்சமெனுமடியார்களிடத்து
றைவாமியே-கொன்றைத்-தாமமணிந்திடு மேம்சனைச்சிவகாமியே
உனதிரு-செஞ்சோருகச்சரணமேகதி திருடியிலொருவனைச் செ
ய்திடேன்றந்தி-யருஞசேலத்தேலெனறுளலேவிதி வசட்டையினி
சசெய்வ தனைத்துமபெண்மதி. ஏனிக்க

மாரிமுத்தாப்பிள்ளை பாடியசித்தனம்

முற்றுப்பெற்றது.

—*—

சிக்காழி

அருணசலக்கவிராயர்பாடிய

சிதம்பரம்-இடம்-சௌராஷ்டிரம் - அடுக்காளை

பல்லவி.

நிலைலஸ்தலமதேபாலே சொல்லப்புகிடுதித்
தெய்வஸ்தலங்களுனதே...ா நாளுமே

அநுபல்லவி.

சொல்லுந்தொளாயிரந்தூண ணுறும்பெறுன்பது-காயகலை
நிறைபாயுதிரம்எக்கும்-போம்வருமோர்கலைமாத்திரம்ஆக
வாயிரதாற்றியதேகூத்திரன் நிலை

பத்திமணிக்கோபுரத்தைக்கண்டாற் சிவபத்தியிலேமனந்துக்கும்
அதை-உய்த்துவரைச் சித்தமபரிசுத்த முள்ளேநிவருநானந் தேக்
கும-அந்த-நெற்றியிற்பூதிப்பொடித்தான்கள்பட்டாலும்கீர்காபதி
னரியெல்லாம்கீக்கும்-வந்து-சற்றேமிதித்தாலுமெல்லவர்க்குஞ்சிவ
தன்மநினைவையுண்டாக்கும்-பூர்வ-கன்மவினைகளைப போகுகும்-ம
று-ஜென்மமெடாமலேகாக்குமே நிலைலத்

நல்லகைலாசசந்நிதிகாணவே கன்மையிலேநிலை காட்டும் மகாலி
ங்கதரிசூல காமனைச்சேனிக கெஞ்சிற்கலையே யோட்டும் ஆ
ரங்களைபதனைக் கலைகளாற்காணவே அன்புதக்தானை பாராட்டு
ம்-சற்றுஞ்சங்கையில்லாச்சிவ கன்னைபின்சூழ்ந்தியே ஸ்தானஞ்செ
ய்வார்தீர்ப்பிடங்காட்டிஞ்-சிவ ஞானஞ்தப்பாமலேகூட்டிம்முத்தியா
னகத்தினைமுழுக்காட்டுமே நிலைலத்

ம்காழிமணாடயாலுந்தெளம்பிழுதியுமோ கோடானகோடி யுல்லாக
ஐயன்-ஆதியனாதம்பலையிய-நம்பருக-கனைவிடேயுறண்டோம்மை
சம்-காலுந்-தியுமுழுவருமுதேவாரும்வந்து தினந்தினஞ்சொல்லுவ
ர்வாசம்-உண்மை-காதியசாலோக மேழுலாகிய காலுத்திக்குமணி
லாசம்-ஒரு-காலும்வாராதெம்பாவம்-இதுவேயுழுதோகையிலாடி ()

உ.

சிவமயம்.

ஸ்ரீ - வைத்தீசுரன்கோயில்

ஸ்ரீ முத்துகுமாரசுவாமி கவிராயர் பாடியது

(*)

சொர்க்கவட்டு அர்த்தமுஸ்ல

கீர்த்தனம்-ஐ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நடவெடுத்தபாதமும-நமனை யுளலெடுத்தபாதம்

அநுபல்லவி.

[illegible]

சரணங்கள்.

[illegible]

நடவெடுத்த

2. [illegible]

நடவெடுத்த

3. [illegible]

நடவெடுத்த

4. [illegible]

நடவெடுத்த

சிந்தாமணி-ஐ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

[illegible]

அநுபல்லவி

[illegible]

அடையாளம்

மருக்கூவிளம்புன்னை
லைத்துக்கொண்டடேதி

கடைபீதிகொருத்திணை
மறைத்தால்மறைக்கலாமே (திரு)

சரணங்கள்.

க. ஆதிக்கானனாட்டுபாதிபடம்பானக்கைபதிவாசனைசூர்போர்
யாரு-வாருக்குமுனகூர்லசக்குபோனத்னைதீ படம்பாம்பிதப்பாடு
யெண்ணிப்பாரும்-போதாக்குறைசகு மூத்தகன்னப்பாளிக்
காற் புதுமைபிதினபேலுவள்டோவயிறுட பொறுவரிறு எதுகலெக
ன்றுசொல்லாரு-சாமானானைத் தேவரிருக்குமிடம் யெனியின்றிரு
க்குர்சொல்லுமேதுரீர் திரு

உ. நிஷ்டமாயன்னம்பாரிந்தத்தலியோ ரனிரீர் திம்மெனவோ
சொல்லடக்குமோ பட்டரைடமொரு கானமோயார
தாணியோர் சொல்லுமையாக்கை மடிருசோ நிஷ்டையாருடி
கூலிபாளாய்ச்சுமந்தினைப்பிரார்புரையே படடேபச்சிசானிகுமோ
வொரு-சடடியிற்கொக்கரிதத மேவடனோரினறும மவ்வமாரி
ண்டிருந் மைவரைதல்லவினைறுர்

க. ஹரஹரா கோவனைமுமோஹிந்திரு னிசன்பாய் வாமரா டிரா
மோ-உனைபெற்றதிருக்கோவை யுனைத்சுமெந்தாரிரண்டினை
கொண்டதுமனை விட்டிடபோமோ ஒருவரறிம் மலைட் தரப்
மூவாயிரவரற்றிநுந்துப்ரகுயர்மோ வெரிரிதரைவர் ரிதுட
குருஞ்சிலரோ திருமல்லகுந்நாசன் நமிழ்க்கதுயா லெரி.

(*)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ரம்பரம் ஆமிர்தாகரி

சுப்பையப்பிள்ளையாபாடியது.

கீர்த்தனம்-இ-ப்-ரா குரோமக்கினையை ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தெரிசிக்கவேணுமே கனடசபை தெரிசிக்கவேண்டும்

அநுபல்லவி.

தெரிசித்தவொழுதுக்கே
பாதகத்தடனேயபோதத்

பயந்திபறலாருப்
தாண்ட ரூர்ர் (பிரி)

திருவிருத்தம்.

க. சாதுரியமாகவேதமெடுத்தாணைக் கயமாமுகத்தெட்டாகரு
மென்பெரும்பூதம்போற்றிப் பதினெண்புராணம் சிறந்தணைத்த
ம்பொருந்தியகலையறுபத்துநான்-பகைத்திறற்கைமாறு
ம்மிணைமுயல ஆற்றதிணைமுழும் ஆணிரரிச்சும்பார்த்த லெழுபத்தி
சாதிசதா மிருநாற்றிருபத்துரு* ஓடுவண்ஞாயிறுமிவரும்-மேலுங்தோ
ற்றுந்தத்துவந்தொண்ணூற்றாறும்-பல்கணி வாசல்தொடரென்ப
ரு மும்பரானிருந்தினடி தொடுக்குஞ்சிற்றேடு காயிரத்தெட்டு
லடுக்குமனேடுஞ் சுவாசமும் கோயிலெனிருபத் தோராயிரதற
நாறம்பேயெனும் நமச்சிவாய்ப்படிமுன்னின்று தெரிசிக்

உ. கண்கையாழந்தரிக்கசனடமுடியும் கத்திக்த நெற்றியிற்பிறை
யுதித்தநிருவெண்ணீ றும்பன்கையெனமும் புருவச்சிலை முக்கண்
ணும்-பதிந்தகாதிற்குண்டலமதித்த விலைமணைடலக் தங்குமுன்ட
விடமும் மார்பிற்பணியுந்தொங்குபொன்னடமு' மாபரணமுஞ்செ
ங்கையின்மழுமானு மூடுக்கைமருகமுஞ்சிவந்த பிதாம்பரமுஞ் கு
ளிந்தவிடையழகும் கங்கையுமைபார்வதி யிடத்தினின் மனமகிழ்
காகரீகமுர்த்தங்கத் தேகமெமாருகுறமும் காதகிண்கினியுந்தண்டை
ச்சிலம்பு பாதமேலணியும் புண்ணியனமிக காடுமுயலகன்மே லா
இம்பொருளிருவர் தோடுக்கர்த்தனேயன்பு கூடுமனமேமகண்டு. தெ

கூ. இணியவன்மன்லென் பிண்திரவேமன மிரங்கிக் கருனைபொழி
வாக்கடருபலனே ஒருமுனி முகனுகமே யுயர்பயோதநிதன்னை யு
யுமையுடனழுத்துப் பருவகவுடித்தலனே நிமகன்றனேயே நெற்
நிதிழியா லெறிசெய்தவனேயே முத்தகதாண்டவர் சரசமானகவி
க்குந்தரு பதக்கொடுத்தோனைச் சந்ததமடியவர் வந்துவணங்கிநி
னறு பரவுஞ்சிவனைச்செஞ்சொ லமிர்தகவிதநிதிசெய்பையரவணி
ந்தோனே லலதிகமடனிந்தோன்னைப் பகரும்மெய்யருனை மூவாயிர
வர்மகிழ்வரும்பொருனைக் காலன்விடு பாசந்தனிற்படாமுனைசமா
தட்சிக்கும் மாசிலாதகடாசமூமாத்திலையாயிந்தத் தெரிசிக்

சபாநாதர்பேரில்பாமாலைச்சித்தனம்-பத

முற்றுப்பெற்றது.

—*—